

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2002/C 44/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-317/99 (College van Beroep voor het bedrijfslevenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kloosterboer Rotterdam BV vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Ennakkoratkaisupyyntö – Lisätullit – Asetuksen (EY) N:o 1484/95 3 artiklan pätevyys)	1
2002/C 44/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-324/99: DaimlerChrysler AG vastaan Land Baden-Württemberg (Ympäristö – Jätteet – Jätteiden siirtoja koskeva asetus N:o 259/93 – Jätteiden viennin kieltojen tai rajoitusten ehdot – Kansallinen säännöstö, jossa säädetään velvollisuudesta tarjota jätteet hyväksytylle laitokselle).....	1
2002/C 44/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-481/99 (Bundesgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Georg Heiningen ja Helga Heiningen vastaan Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (Kuluttajansuoja – Kotimyynti – Peruuttamisoikeus – Sopimus luotosta, jonka vakuutena on kiinteistövuokraus)	2
2002/C 44/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-1/00 Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Brittiläisen naudanlihan tuontikiellon kumoamista jättäminen)	2

2002/C 44/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-79/00 (Tribunal Supremon esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Telefónica de España SA vastaan Administración General del Estado (Direktiivi 97/33/EY – Televiestintä – Verkkojen yhteenliittäminen – Verkkoja ylläpitäville organisaatioille säädetyt velvollisuudet)	3
2002/C 44/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-93/00 Euroopan parlamentti vastaan Euroopan unionin neuvosto (Neuvoston asetus N:o 2772/1999 – Naudanlihan merkintäjärjestelmä – Neuvoston toimivalta)	4
2002/C 44/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-131/00 (Länsrätten i Norrbottens länin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Ingemar Nilsson vastaan Länsstyrelsen i Norrbottens län (Yhteinen maatalouspolitiikka – Asetus N:o 3508/92 – Asetus N:o 3887/92 – Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä – Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt – Tuottaja ei ole pitänyt ajantasaista eläinrekisteriä – Seuraamukset)	4
2002/C 44/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-206/00 (Tribunal administratif de Châlons-en-Champagnen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Henri Mouflin vastaan Recteur de l'académie de Reims (Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan (EY:n perustamissopimuksen 117–120 artikla on korvattu EY 136–143 artiklalla) tai direktiivin 79/7/ETY sovellettavuus – Ranskan siviili- ja sotilaskammioiden eläkejärjestelmä – Ainoastaan naispuolisille virkamiehille kuuluva oikeus jäädä välittömästi eläkkeelle)	5
2002/C 44/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-340/00 P: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Michael Cwik (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Henkilöstösääntöjen 17 artiklan toinen kohta – Sananvapaus – Rajat – Perustelut) ..	5
2002/C 44/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-372/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/48/EY – Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus)	6
2002/C 44/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 13 päivänä joulukuuta 2001 asiassa C-446/00 P, Pascual Juan Cubero Vermurie vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Ylennys – Tehtäväkierto).....	6
2002/C 44/12	Asia C-467/01: Corte di Appello di Genovan 15.11.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministero delle Finanze vastaan Eurico Italia SpA.....	7
2002/C 44/13	Asia C-485/01: Tribunale civile e penale di Trenton 6.12.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Francesca Caprini vastaan Conservatore C.C.I.A.A.	7

2002/C 44/14	Asia C-487/01: Hoge Raad der Nederlandenin 14.12.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gemeente Leusden vastaan Staatssecretaris van Financiën.....	7
2002/C 44/15	Asia C-492/01 P: Dieckmann & Hansen GmbH:n 19.12.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-155/99, Dieckmann & Hansen GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 23.10.2001 antamasta tuomiosta.....	8
2002/C 44/16	Asia C-496/01: Euroopan yhteisön komission 21.12.2001 nostama kanne Ranskan tasavaltaa vastaan.....	9
2002/C 44/17	Asia C-497/01: Tribunal d'arrondissement de Luxembourgin 19.12.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Zita modes SARL vastaan Administration de l'enregistrement et des domaines	10
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2002/C 44/18	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 22 päivänä marraskuuta 2001 asiassa T-139/98, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 86 artikla (josta on tullut EY 82 artikla) – Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö – Italian savukeala – Jakelusopimus – Kilpailua vääristävät sopimuslausekkeet – Kilpailua vääristävät menettelytavat – Sakon alentaminen)	11
2002/C 44/19	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 18 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-112/99, Métropole télévision (M6) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Kilpailu – Maksutelevisio – Yhteisyritys – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta – Puuttumattomuustodistus – Liitännäisrajoitus – Rule of reason – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohta – Poikkeuslupapäätös – Voimassaoloaika)	11
2002/C 44/20	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä marraskuuta 2001 asiassa T-128/99, Signal Communications Ltd vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki TELEYE – Hakemus, johon liittyy aikaisempaan tavaramerkkiin TELEEYE perustuva etuoikeusvaatimus – Korjauspyyntö – Tavaramerkin huomattava muuttaminen)	12
2002/C 44/21	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä marraskuuta 2001 asiassa T-194/99, Cristiano Sebastiani vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Ylennys – Arviointikertomuksen puuttuminen – Ansioiden vertailu)...	12
2002/C 44/22	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä marraskuuta 2001 asiassa T-142/00, Michel Van Huffel vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Oikeus osallistua sisäiseen kilpailuun – Urakkasopimukset – Kilpailuilmoitus – Vakinaiseen henkilöstöön kuulumisen osallistumisedellytyksenä).....	12

2002/C 44/23	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-64/99 DEP, UK Coal plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen).....	13
2002/C 44/24	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 11 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-270/99, Polyxeni Tessa ja Andreas Tessas vastaan Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne – Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt – Suoraan ja erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet – EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta) nojalla tehty neuvoston päätös – Tutkimatta jättäminen)	13
2002/C 44/25	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19 päivänä syyskuuta 2001 asioissa T-54/00 ja T-73/00, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto (Kalastus – Meren luonnonvarojen säilyttäminen – Pyyntikiintiöiden vaihto – Portugalin tasavallalle myönnetyn anjoviksen pyyntikiintiön siirtäminen – Kumoamiskanne – Lainvastaisuusväite – Tutkittavaksi ottaminen).....	14
2002/C 44/26	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 8 päivänä lokakuuta 2001 asiassa T-236/00 R II, Gabriele Stauner vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehty puitesopimus – EY 197 artikla – Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 108 ja 109 artikla – Tutkittavaksi ottaminen)	14
2002/C 44/27	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 15 päivänä kesäkuuta 2001 asiassa T-339/00 R, Bactria Industriehygiene Service GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Asetus (ETY) N:o 1896/2000 – Direktiivi 98/8/ETY – Kiireettömyys)	15
2002/C 44/28	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 25 päivänä lokakuuta 2001 asiassa T-354/00, Métropole télévision SA (M6) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kilpailu – Kantelun hylkääminen – Oikeudenkäyntiväite – Kanne sellaisesta päätöksestä, jolla ainoastaan vahvistetaan aiemmin tehty päätös, josta on nostettu ajoissa kanne – Tutkimatta jättäminen)	15
2002/C 44/29	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 2 päivänä elokuuta 2001 asiassa T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Täytäntöönpanon lykkääminen – Valtiontuet – Asiavaltuus – Kiireellisyys).....	15
2002/C 44/30	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 12 päivänä syyskuuta 2001 asiassa T-139/01 R, Comafrika SpA ja Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Banaanialan yhteinen markkinajärjestely – Tuontitodistusten myöntäminen – Tutkittavaksi ottaminen – Välitoimien myöntämistä koskevat edellytykset – Vaaditun välitoimen väliaikainen luonne)	16

2002/C 44/31	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 22 päivänä lokakuuta 2001 asiassa T-141/01 R, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Fumus boni juris – Kiireellisyys – Yhteisön taloudellisen tuen poistaminen)	16
2002/C 44/32	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 18 päivänä lokakuuta 2001 asiassa T-196/01 R, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – EMOTR – Taloudellisen tuen poistaminen – Kiireellisyys – Kiireellisyyden puuttuminen)	16
2002/C 44/33	Asia T-282/01: Aslantrans AG:n 2.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	17
2002/C 44/34	Asia T-283/01: Organización de Productores de Túnidos Congeladosin Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan 13.11.2001 nostama kanne	17
2002/C 44/35	Asia T-289/01: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland Aktiengesellschaftin 27.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	18
2002/C 44/36	Asia T-290/01: Land Brandenburgin 28.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	19
2002/C 44/37	Asia T-291/01: Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH – DVV – Stadtwerken ja neljän muun yrityksen 30.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	19
2002/C 44/38	Asia T-292/01: Phillips-Van Heusen Corporationin 28.11.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne.....	20
2002/C 44/39	Asia T-293/01: Donatella Ineichenin 3.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	21
2002/C 44/40	Asia T-294/01: Lucía Aparicio Chofrén 3.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	21
2002/C 44/41	Asia T-295/01: Nordmilch eG:n 3.12.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne.....	22

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2002/C 44/42	Asia T-299/01: Furness Intercontinental Services B.V.:n 27.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	23
2002/C 44/43	Asia T-300/01: Carlo De Nicolan 17.12.2001 Euroopan investointipankkia vastaan nostama kanne	24
2002/C 44/44	Asia T-301/01: Alitalia – Linee aeree italiane S.p.A:n 30.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2002/C 44/45	Asia T-302/01: Gerhard Birkhoffin 10.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne.....	25
2002/C 44/46	Asia T-303/01: Ayuntamiento de Osera de Ebron 30.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	26
2002/C 44/47	Asia T-306/01: Abdirisak Adenin ym. 10.12.2001 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2002/C 44/48	Asia T-313/01: R:n 17.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2002/C 44/49	Asia T-332/01: José María Pujals Gomisin 27.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissio- ta vastaan nostama kanne.	28
2002/C 44/50	Asian T-102/99 poistaminen rekisteristä.....	29
2002/C 44/51	Asian T-68/01 poistaminen rekisteristä.....	29

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-317/99 (College van Beroep voor het bedrijfslevenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Kloosterboer Rotterdam BV vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij⁽¹⁾)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Lisätullit – Asetuksen (EY) N:o 1484/95 3 artiklan pätevyys)

(2002/C 44/01)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-317/99, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Kloosterboer Rotterdam BV vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, ennakkoratkaisun siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1484/95 (EYVL L 145, s. 47) 3 artiklan 1 ja 3 kohdan pätevydestä sekä tämän artiklan ja yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 65 artiklan ja 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava toisen jaoston puheenjohtaja N. Colmeric sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja:

johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1484/95 3 artiklan 1 ja 3 kohta ovat pätemättömiä, koska niissä säädetään, että niissä tarkoitettu lisätulli määrätään lähtökohtaisesti asetuksen N:o 1484/95 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn edustavan hinnan perusteella ja että tämä tulli määrätään kyseisen erän cif-tuontihinnan perusteella vain, jos tuoja tekee tästä hakemuksen.

⁽¹⁾ EYVL C 352, 4.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-324/99: DaimlerChrysler AG vastaan Land Baden-Württemberg⁽¹⁾)

(Ympäristö – Jätteet – Jätteiden siirtoja koskeva asetus N:o 259/93 – Jätteiden viennin kieltojen tai rajoitusten ehdot – Kansallinen säännöstö, jossa säädetään velvollisuudesta tarjota jätteet hyväksytyille laitokselle)

(2002/C 44/02)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-324/99, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa DaimlerChrysler AG vastaan Land Baden-Württemberg ennakkoratkaisun Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93

(EYVL L 30, s. 1) tulkinna, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (esittelevä tuomari), L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kun kansallinen toimenpide, jolla yleisesti kielletään huolehdittavaksi tarkoitettujen jätteiden vieni, on perusteltu Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisöön ja Euroopan yhteisöstä tapahtuvien jätteiden siirtojen valvonnasta ja tarkastamisesta 1 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 259/93 4 artiklan 3 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti läheisyysperiaatteen sekä hyödyntämisen ensisijaisuuden ja omavaraisuuden periaatteen nojalla, ei tämän lisäksi ole tarpeen erikseen tutkia, onko tämä kansallinen toimenpide EY:n perustamissopimuksen 34 ja 36 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 29 ja EY 30 artikla) kanssa.
- 2) Asetuksen N:o 259/93 4 artiklan 3 kohdan mukaista ei ole se, että jäsenvaltio, joka on antanut säännösten, jossa veloitetaan tarjoamaan huolehdittavaksi tarkoitettuja jätteitä hyväksytyille laitokselle, määrää, että jos jätteitä ei osoiteta tähän laitokseen kuuluvaan käsittelykeskukseen, niiden siirto toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan käsittelylaitokseen on sallittua vain sillä edellytyksellä, että suunniteltu jätteistä huolehtiminen täyttää lähettävän jäsenvaltion ympäristönsuojelulainsäädännön vaatimukset.
- 3) Asetuksen N:o 259/93 3-5 artiklan vastaista on, että jäsenvaltio soveltaa jäsenvaltioiden välisiin huolehdittavaksi tarkoitettujen jätteiden siirtoihin ennen tässä asetuksessa säädetyn ilmoitusmenettelyn aloittamista omaa menettelyään, joka koskee jätteiden tarjoamista ja osoittamista.

(¹) EYVL C 352, 4.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-481/99 (Bundesgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Georg Heininger ja Helga Heininger vastaan Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (¹)

(Kuluttajansuoja – Kotimyynti – Peruuttamisoikeus – Sopimus luotosta, jonka vakuutena on kiinteistövakuus)

(2002/C 44/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-481/99, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä

olevassa asiassa Georg Heininger ja Helga Heininger vastaan Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG ennakkoratkaisun muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/577/ETY (EYVL L 372, s. 31) ja kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 87/102/ETY (EYVL 1987, L 42, s. 48), sellaisena kuin se on muutettuna 22.2.1990 annetulla neuvoston direktiivillä 90/88/ETY (EYVL L 61, s. 14), tulkinna, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), J.-P. Puissechet, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/577/ETY on tulkittava siten, että sitä sovelletaan sellaiseen kiinnitysluottosopimukseen, josta on kyse pääasiassa, joten kuluttajalla, joka on tehnyt tällaisen sopimuksen direktiivin 1 artiklassa tarkoitettussa tilanteessa, on direktiivin 5 artiklassa säädetty peruuttamisoikeus.
- 2) Direktiivin 85/577/ETY kanssa ristiriidassa on se, että kansallinen lainsäätävä soveltaa direktiivin 5 artiklassa säädetyn peruuttamisoikeuden käyttämistä koskevaa vuoden pituista määräaika, joka alkaa kulua sopimuksen tekemisestä, silloin, kun kuluttajalle ei ole annettu mainitun direktiivin 4 artiklassa säädettyä ilmoitusta.

(¹) EYVL C 79, 18.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-1/00 Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Brittiläisen naudanlihan tuontikiellon kumoamatta jättäminen)

(2002/C 44/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-1/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään D. Booss ja G. Berscheid), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään J. E. Collins, avustajinaan D. Anderson, QC, ja barrister M. Hoskins), vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään aluksi K. Rispal-Bellanger ja J.-F. Dobelle, sittemmin R. Loosli-Surrans ja J.-F. Dobelle, ja myöhemmin R. Loosli-Surrans ja G. de Bergues), jossa kantaja

vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut

- tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojoitoimenpiteistä sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta ja päätöksen 96/239/EY kumoamisesta 16 päivänä maaliskuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen 98/256/EY (EYVL L 113, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.1998 tehdyllä komission päätöksellä 98/692/EY (EYVL L 328, s. 28), ja erityisesti sen 6 artiklan ja liitteen III, sekä
- sen päivämäärän vahvistamisesta, jona nautatuotteiden tuonti Yhdistyneestä kuningaskunnasta saa alkaa päivämäärään perustuvassa vientijärjestelmässä neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla 23 päivänä heinäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/514/EY (EYVL L 195, s. 42), ja erityisesti sen 1 artiklan,

sekä EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti EY 10 ja EY 28 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kyseisten päätösten noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ja erityisesti koska se ei ole sallinut päätöksen 98/256/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 98/692/EY 1.8.1999 alkaen, 6 artiklassa ja liitteessä III tarkoitettujen viintiin soveltuvien tuotteiden myyntiä alueellaan, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón (esittelevä tuomari), M. Wathelet, R. Schintgen ja V. Skouris, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Koska Ranskan tasavalta ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä noudattaakseen
  - tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojoitoimenpiteistä sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta ja päätöksen 96/239/EY kumoamisesta 16 päivänä maaliskuuta 1998 tehtyä neuvoston päätöstä 98/256/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.1998 tehdyllä komission päätöksellä 98/692/EY, ja erityisesti sen 6 artiklaa ja liitettä III, sekä
  - sen päivämäärän vahvistamisesta, jona nautatuotteiden tuonti Yhdistyneestä kuningaskunnasta saa alkaa päivämäärään perustuvassa vientijärjestelmässä neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla 23 päivänä heinäkuuta 1999 tehtyä komission päätöstä 1999/514/EY, ja erityisesti sen 1 artiklaa,

ja erityisesti koska se ei ole sallinut asianmukaisesti merkittyjen kyseiseen järjestelmään kuuluvien tuotteiden myyntiä alueellaan 30.12.1999 jälkeen, Ranskan tasavalta ei ole noudattanut näiden kahden päätöksen ja erityisesti niiden edellä mainittujen säännösten mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan kaksi kolmasosaa oikeudenkäyntikuluista. Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan vastaamaan jäljelle jäävästä oikeudenkäyntikulujen kolmanneksesta.
- 4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-79/00 (Tribunal Supremo esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Telefónica de España SA vastaan Administración General del Estado (¹)

(Direktiivi 97/33/EY – Televiestintä – Verkkojen yhteenliittäminen – Verkkoja ylläpitäville organisaatioille säädetyt velvollisuudet)

(2002/C 44/05)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-79/00, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Telefónica de España SA vastaan Administración General del Estado, Retevisión SA:n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun televiestintän yhteenliittämistä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/33/EY (EYVL L 199, s. 32) 4 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

Televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/33/EY 4 artiklan 2 kohtaa ja 9 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että jäsenvaltiot sallivat kansallisten sääntelyviranomaisten asettavan merkittävässä markkina-asetuksessa olevalle operaattorille ennakoita velvoitteen järjestää muille operaattoreille tilaajayhteyden käyttöoikeus ja tarjota näille muille operaattoreille yhteenliittämistä paikallisiin kytkentäkeskuksiin ja ylemmällä kytkentätasolla oleviin kytkentäkeskuksiin.

(¹) EYVL C 135, 13.5.2000.

- 1) Naudanlihan pakollisen merkintäjärjestelmän yleisistä säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2772/1999 kumotaan.
- 2) Riidanalaisen asetuksen sellaisten säännösten vaikutuksia, joita täytäntöönpannessaan jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä päätöksiksi, jotka saatettaisiin riitauttaa, on pidettävä lopullisina.
- 3) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Espanjan kuningaskunta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 135, 13.5.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-93/00 Euroopan parlamentti vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Neuvoston asetus N:o 2772/1999 – Naudanlihan merkintäjärjestelmä – Neuvoston toimivalta)

(2002/C 44/06)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-93/00, Euroopan parlamentti (asiamiehinään C. Pennera ja E. Waldherr) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään G. Maganza ja J. Monteiro), jota tukevat Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään R. Silva de Lapuerta) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Berscheid), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa naudanlihan pakollisen merkintäjärjestelmän yleisistä säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2772/1999 (EYVL L 334, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón (esittelevä tuomari), M. Wathelet, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

13 päivänä joulukuuta 20

asiassa C-131/00 (Länsrätten i Norrbottens länin esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Ingemar Nilsson vastaan Länsstyrelsen i Norrbottens län (¹)

(Yhteinen maatalouspolitiikka – Asetus N:o 3508/92 – Asetus N:o 3887/92 – Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä – Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt – Tuottaja ei ole pitänyt ajantasaista eläinrekisteriä – Seuraamukset)

(2002/C 44/07)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-131/00 P, jonka Länsrätten i Norrbottens län (Ruotsi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Ingemar Nilsson vastaan Länsstyrelsen i Norrbottens län, ennakkoratkaisun tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmukaisesta hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 (EYVL L 355, s. 1) 5 artiklan tulkinnasta,

yhteisöjen tuomioistuini (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: neljännen jaoston puheenjohtaja S. von Bahr, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón (esittelevä tuomari) ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 5 artiklaa, luettuna yhdessä eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/102/ETY ja tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmetyksen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92, sellaisena kuin se on muutettuna 6 päivänä heinäkuuta 1995 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1648/95, 6 artiklan 5 kohdan ja 13 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että oikeus tasaushyötykseen menetetään, ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, pelkästään sillä perusteella, että tuottaja ei ole tehnyt mitään merkintöjä eläinrekisteriinsä.

(¹) EYVL C 163, 10.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-206/00 (Tribunal administratif de Châlons-en-Champagnen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Henri Mouflin vastaan Recteur de l'académie de Reims (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Sosiaalipolitiikka – Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu – EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan (EY:n perustamissopimuksen 117–120 artikla on korvattu EY 136–143 artiklalla) tai direktiivin 79/7/ETY sovellettavuus – Ranskan siviili- ja sotilasvirkamiesten eläkejärjestelmä – Ainoastaan naispuolisille virkamiehille kuuluva oikeus jäädä välittömästi eläkkeelle)

(2002/C 44/08)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-206/00, jonka Tribunal administratif de Châlons-en-Champagne (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kan-

sallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Henri Mouflin ja Recteur de l'académie de Reims, Syndicat général de l'Éducation nationale et de la Recherche publique CFDT de la Marne (SGEN CFDT 51):n osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan (EY:n perustamissopimuksen 117–120 artikla on korvattu EY 136–143 artiklalla) ja miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen asteittaisesta toteuttamisesta sosiaaliturvaa koskevissa kysymyksissä 19 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/7/ETY (EYVL 1979, L 6, s. 24) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuini (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric sekä tuomarit R. Schintgen ja V. Skouris (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Ranskan virkamieseläkejärjestelmän kaltaisen järjestelmän perusteella myönnettävät eläkkeet kuuluvat perustamissopimuksen 119 artiklan (EY:n perustamissopimuksen 117–120 artikla on korvattu EY 136–143 artiklalla) soveltamisalaan.

Perustamissopimuksen 119 artiklan mukaisen miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen vastaisena on pidettävä Ranskan siviili- ja sotilasvirkamiesten eläkkeistä annetun lain L. 24 §:n I momentin 3 kohdan b alakohdan kaltaista kansallista säännöstä, jonka mukaan ainoastaan naispuolinen virkamies voi jäädä välittömästi eläkkeelle virkamiehen puolison tultua työkyvyttömäksi tai sairastuttua parantumattomasti siten, ettei tämä voi harjoittaa mitään ammattia, ja jossa kyseinen oikeus evätään samassa tilanteessa olevilta miespuolisilta virkamiehiltä.

(¹) EYVL C 211, 22.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-340/00 P: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Michael Cwik (¹)

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Henkilöstösääntöjen 17 artiklan toinen kohta – Sananvapaus – Rajat – Perustelut)

(2002/C 44/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-340/00 P, Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehenään J. Currall, jota avustaa asianajaja D. Waelbroeck), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-82/99 Cwik vastaan komissio, 14.7.2000 antaman tuomion (Kok. H. 2000, s. I-A-155 ja II-713) kumoamista, vastapuolena ja muuna asianosaisena: Michael Cwik, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bruxelles (Belgia), (edustajanaan asianajaja N. Lhoest), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken ja N. Colneric, ja S. von Bahr sekä tuomarit A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja V. Skouris, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 335, 25.11.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-372/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Irlanti (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/48/EY – Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus)

(2002/C 44/10)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-372/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Wolfarius) vastaan Irlanti (asiamiehenään D. J. O'Hagan), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY (EYVL L 235, s. 6) mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit L. Sevón (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Irlanti ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Irlanti veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2001

asiassa C-446/00 P, Pascual Juan Cubero Vermurie vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Ylennys – Tehtäväkierto)

(2002/C 44/11)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-446/00 P, Pascual Juan Cubero Vermurie, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja E. Boigelot, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-187/98, Cubero Vermurie vastaan komissio, 3.10.2000 antaman tuomion (Kok.H. 2000, s. I-A-195 ja II-885) kumoamista ja sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämien vaatimusten hyväksymistä, vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään C. Berardis-Kayser, avustajanaan B. Wägenbaur), yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: C. Gulmann, joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 13.12.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Cubero Vermurie veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 45, 10.2.2001.

Corte di Appello di Genova 15.11.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ministero delle Finanze vastaan Eurico Italia SpA

(Asia C-467/01)

(2002/C 44/12)

Corte di Appello di Genova on pyytänyt 15.11.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.12.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ministero delle Finanze vastaan Eurico Italia SpA seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko asetuksen (ETY) N:o 3665/87⁽¹⁾ 47 artiklan 4 kohtaa ja 48 artiklaa tulkittava siten, että a) viejälle myönnettävissä olevat lisäajat eivät saa olla pitempiä kuin 18 kuukauden pituinen enimmäismääräaika, vai sitä vastoin siten, että b) 15 prosentin suuruista alentamista sovelletaan vain tilanteessa, jossa yleinen määräaika ja viejälle mahdollisesti myönnetty lisäaika ylitetään 6 kuukaudella?
2. Jos edellä 1 kohdan b kohdassa esitetty tulkintavaihtoehto on oikea, säädetäinkö kahdessa edellä mainitussa artiklassa sellaisista enimmäismääräajoista – jotka yhteisön oikeuden kannalta tarkasteltuina voivat esiintyä eri muodoissa, kuten tämän välipäätöksen perusteluista ilmenee – joiden kuluessa lisäaika voidaan myöntää?
3. Jos edellä 1 kohdan b kohdassa esitetty tulkintavaihtoehto on oikea, mitkä ovat edellä mainittujen kahden artiklan mukaan nämä enimmäismääräajat ja lisäajat?
4. Jos edellä 1 kohdan b kohdassa esitetty tulkintavaihtoehto on oikea, voiko yksityishenkilö edellä mainittujen kahden artiklan nojalla oikeudellisesti perustellusti vaatia, että lisäaika on tietyn pituinen (eli että se määritetään suhteessa niihin vaikeuksiin, joita asiakirjojen hankkimisessa on)?
5. Jos edellä 1 kohdan b kohdassa esitetty tulkintavaihtoehto on oikea, voiko kansallinen tuomioistuin edellä mainittujen kahden artiklan nojalla katsoa viejällä (joka on toiminut huolellisesti hankkiakseen asiakirjat ja toimittaakseen ne edelleen asetuksen 47 artiklan 2 kohdassa säädettyssä 12 kuukauden määräajassa) olevan oikeus saada lisäaikaa ja määrittää tämä aika vaadittavien asiakir-

jojen vastaanottamisen ja edelleentoimittamisen välillä tosiasiallisesti kuluneen ajan pituiseksi, jos viranomainen ei ole myöntänyt lisäaikaa?

⁽¹⁾ EYVL L 351, 14.12.1987, s. 1.

Tribunale civile e penale di Trenton 6.12.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Francesca Caprini vastaan Conservatore C.C.I.A.A.

(Asia C-485/01)

(2002/C 44/13)

Tribunale civile e penale di Trento on pyytänyt 6.12.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.12.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Francesca Caprini vastaan Conservatore C.C.I.A.A seuraavaan kysymykseen:

Onko sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kauppaedustajan merkitseminen kaupparekisteriin edellyttää kauppaedustajan merkitsemistä kauppaedustajien rekisteriin, jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/63/ETY⁽¹⁾ vastainen?

⁽¹⁾ EYVL L 382, 31.12.1986, s. 17.

Hoge Raad der Nederlandenin 14.12.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Gemeente Leusden vastaan Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-487/01)

(2002/C 44/14)

Hoge Raad des Nederlanden on pyytänyt 14.12.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 17.12.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Gemeente Leusden vastaan Staatssecretaris van Financiën seuraaviin kysymyksiin:

1. Ovatko kuudennen arvonlisäverodirektiivin 20 artiklan 2 kohta ja 17 artikla⁽¹⁾ sekä luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteet esteenä sille, että – tapauksessa, jossa ei ole kyse yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Schloßstraße⁽²⁾ antaman tuomion 50 ja 51 kohdassa mainituista veropetoksista tai väärinkäytöstä taikka suunnitellun käyttötarkoituksen muuttamisesta – verovelvollisen vähentämää arvonlisäveroa, jonka hän on maksanut, kun hänelle on luovutettu (kiinteää) omaisuutta (arvonlisäverollisen) vuokraustoiminnan harjoittamista varten, oikaistaan 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla pelkästään sen vuoksi, että lainsäädännön muuttamisen vuoksi verovelvollisella ei enää ole oikeutta siihen valintaan, että vuokraamista pidetään arvonlisäverollisena, tämän valintamahdollisuuden päättymisen (tässä tapauksessa 1.1.1996) jälkeisten oikaisuajanjaksoon kuuluvien vuosien osalta?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko muutettuja säännöksiä jätettävä soveltamatta ainoastaan siltä osin kuin kyse on ensimmäisessä kysymyksessä mainituista vähennyksistä veroista vai myös – oikaisuajanjakson päättymiseen asti – siltä osin, pidetäänkö ensimmäisessä kysymyksessä mainittua vuokraustoimintaa arvonlisäverollisena (kuudennen arvonlisäverodirektiivin 13 artiklan C kohdan mukaisesti)?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL 1977, L 45, s. 1).

⁽²⁾ Asiassa C-396/98 8.6.2000 annettu tuomio.

Dieckmann & Hansen GmbH:n 19.12.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-155/99, Dieckmann & Hansen GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 23.10.2001 antamasta tuomiosta

(Asia C-492/01 P)

(2002/C 44/15)

Dieckmann & Hansen GmbH on valittanut 19.12.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-155/99, Dieckmann & Hansen GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 23.10.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on rechtsanwalt H.-J. Rabe, Latham & Watkins Schön Nolte, Warburgstraße 50, D-20354 Hampuri.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 23.10.2001 antaman tuomion;
2. velvoittaa vastaajan maksamaan valittajalle 8 725 320,45 Saksan markan summan lisättyinä 8 prosentin vuotuisella korolla kanteen nostamispäivästä lähtien;
3. toteaa, että vastaaja on velvollinen korvaamaan valittajalle kaikki muut mahdolliset vahingot, jotka sille ovat aiheutuneet siitä, että se kazakstanilaisen kaviaarin tuontikiellon takia on joutunut irtisanomaan työntekijänsä ja lopettamaan toimintansa 31.12.1999;
4. velvoittaa komission korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

– yhteisöjen ensimmäisen asteen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että komissio on käyttänyt laajaa harkintavaltansa tehdessään päätöstä 1999/244/EY⁽¹⁾, jolla Kazakstan poistettiin kolmansien maiden luettelosta, ja että tämän seurauksena ainoastaan riittävän ilmeinen kantajaa suojaavan hyvän hallinnon periaatteen loukkaaminen voi aiheuttaa komissiolle vahingonkorvausvelvollisuuden. Mainittu päätös perustuu valtuutukseen neuvoston päätöksen 95/408/EY 2 artiklan 3 kohdassa, jossa saman artiklan 2 kohta huomioon ottaen säädetään edellytysten ja sisällön mukaisista tietyistä rajoitetuista kriteereistä, joita komission on noudatettava. Komission on vahvistettava, onko kolmannen maan viranomaisen toimittanut sille vähintään direktiivissä 91/493/ETY säädettyjä vakuuksia vastaavat vakuudet tai ovatko nämä vakuudet yhä voimassa.

Näiden vakuuksien vahvistaminen perustuu neuvoston direktiivissä 91/493/ETY määriteltyihin konkreettisiin olosuhteisiin, jotka koskevat kolmansista maista tuotujen tuotteiden tuotantoa ja markkinointia koskevia edellytyksiä, erityisesti hygieniastandardien noudattamista valmistuksessa kuluttajien terveyden suojelemiseksi. Nämä edellytykset on vahvistettava konkreettisesti. Vahvistaminen ei jätä tilaa maatalouspoliittiselle tai talouspoliittiselle harkinnalle.

– ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on joka tapauksessa jättänyt huomiotta sen, että komissio on ylittänyt selvästi ja huomattavasti harkintavaltansa: vaikka komission valtuuttamat eläinlääkintätarkastajat ovat kertomuksessaan todenneet, että heidän arviointinsa ”voimassa olevan eläinlääkintälainsäädännön, terveystalouden ja

- eläinlääkintävalvonnan yleisestä tilanteesta Kazakstanissa” koskee myös kaviaaria, niiden havainnot liittyvät kuitenkin ainoastaan hevosenlihan ja kuhafileiden tuotantoon. Komissio on tehnyt eläinlääkintäkomitealle ehdotuksen ilman omaa tutkimusta ja arviontia sekä tarkastajien kertomusta esittämättä.
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi jättänyt huomiotta sen, että komissio on selvästi loukannut myös luottamuksensuojan periaatetta valittajan vahingoksi: Euroopan yhteisön virallisessa lehdessä 18.2.1999 julkaistun komission 28.1.1999 tekemän päätöksen 1999/136/EY jälkeen oli kaviaarin tuonti Kazakstanista sallittu kuten aikaisemminkin (luettelo II). Tällä perusteella valittaja teki maaliskuun 1999 alussa kauden 1999 kaviaarin toimituksia Kazakstanista koskevan sopimuksen. Tammikuussa 1999, joka tapauksessa ennen 18.2.1999, komissio oli kuitenkin jo tietoinen kertomuksessa esitetyistä tarkastuksen tuloksista, jotka saivat sen esittämään eläinlääkintäkomitean 23.2.1999 pidetyssä kokouksessa luonnoksen, jossa esitettiin poistamista luettelosta II. Ottaen huomioon kyseisten tuojien vähäinen määrä komissiolle olisi ollut helppoa ilmoittaa näille yrityksille sillä tammikuussa käytettävissä olleista tarkastusmatkan tuloksista ja niistä kaviaarin tuonnille mahdollisesti aiheutuvista seurauksista.

(¹) Sellaisten kolmansien maiden luettelosta, joista kalastustuotteiden tuonti ihmisravinnoksi on sallittua, tehdyn komission päätöksen 97/296/EY muuttamisesta tehty päätös 1999/244/EY (EYVL L 91, s. 37).

Euroopan yhteisön komission 21.12.2001 nostama kanne Ranskan tasavaltaa vastaan

(Asia C-496/01)

(2002/C 44/16)

Euroopan yhteisön komissio on nostanut 21.12.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on M. Patakia ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY 43 artiklan ja EY 49 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se

- edellyttää, että muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneilla biolääketieteellisillä tutkimuslaboratorioilla on tarpeellisen toimiluvan saadakseen oltava toimipaikka Ranskan alueella;
- ei myönnä korvauksia muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneissa biolääketieteellisissä tutkimuslaboratorioissa tehdyistä biolääketieteellisistä tutkimuksista aiheutuneista kustannuksista;

2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- EY 43 artiklaa koskeva rajoitus, joka johtuu siitä, että biolääketieteellisen tutkimuslaboratorion tarvitseman hallinnollisen toimiluvan (kansanterveyslain L 757 §) voi myöntää vain se paikallisviranomais (préfet du département), jonka alueella laboratorio toimii (asetuksen N:o 76-1004 15 §). Tämän säännöksen mukaan toimintaa ei voida harjoittaa sivuliikkeen tai agentuurin kautta. Komissio ei kiistä sitä, että jäsenvaltio voi säätää laboratoriorien toimintaa koskevan lupajärjestelmän. Tällaisessa järjestelmässä on kuitenkin otettava huomioon toisessa jäsenvaltiossa eli sijoittautumisvaltiossa jo täytetyt määräykset ja takeet, mikä ei estä sitä, että terveyden suojelun taso voi olla korkeampi ensin mainitussa jäsenvaltiossa. Muussa tapauksessa toisessa jäsenvaltiossa jo täytettyjen takeiden jättäminen huomioon ottamatta merkitsisi, että lupahakemuksen johdosta olisi ryhdyttävä uudestaan samoihin toimenpiteisiin kuin sen luvan osalta, jonka ulkomaalainen laboratorio on jo saanut sijoittautumisvaltiossaan. Tällainen tilanne olisi vastoin suhteellisuusperiaatetta, jonka mukaan tavoitellut päämäärät on saavutettava vähemmän rajoittavilla keinoilla.

- EY 43 ja EY 49 artiklaa koskeva rajoitus, joka johtuu siitä, että ranskalaisessa säännöksessä (sosiaaliturvalain R 332-3 §) rajoitetaan sairastuvakassojen taloudellinen tuki poikkeustapauksiin eli tapauksiin, joissa vakuutettu on todistanut, ettei se voi saada aiheellista hoitoa Ranskan alueella, ja joita ei esiinny biolääketieteellisen tutkimuslaboratorioiden osalta. Tämä rajoittaa palvelujen vapaata tarjontaa (tapaus, jossa ulkomaalaisella laboratorion ei ole toimipaikkaa Ranskassa) tai oikeutta sivutoimipaikkojen perustamiseen (tapaus, jossa laboratorion on sivutoimipaikka, jossa ei kuitenkaan tehdä tutkimuksia).

Komission mukaan näitä rajoituksia ei voida perustella kansanterveyteen liittyvillä syillä. Tästä asiasta annetuissa neuvoston asetuksissa (93/16/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY, 78/1026/ETY ja 78/1027/ETY) vahvistetuilla takeilla varmistetaan sairaanhoitopalvelujen laatu hyvin laaja-alaisesti, joten perustamissopimuksessa vahvistettuja perusvapauksia rajoittavien erityisten toimenpiteiden on oltava poikkeuksellisia ja ne on

perusteltava yksityiskohtaisesti erityisillä syillä. Tarkastusten osalta mikään ei estä sitä, että muihin jäsenvaltioihin sijoittaneet laboratoriot sitoutuvat lupahakemuksen tekemishetkellä vapaaehtoisesti noudattamaan ranskalaisia standardeja, eikä mikään myöskään estä ranskalaisia tarkastajia matkustamasta ulkomaille, mikäli laboratoriot, joita asia koskee, suostuvat niiden tarkastuksiin vapaaehtoisesti.

**Tribunal d'arrondissement de Luxembourg 19.12.2001
tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö
asiassa Zita modes SARL vastaan Administration de
l'enregistrement et des domaines**

(Asia C-497/01)

(2002/C 44/17)

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg on pyytänyt 19.12.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.12.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Zita modes SARL vastaan Administration de l'enregistrement et des domaines seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä:

yhdenmukainen määräytymisperuste⁽¹⁾ – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun neuvoston kuudennen direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 8 kohtaa tulkittava siten, että varallisuuskokonaisuuden siirtäminen verovelvolliselle on riittävä edellytys sille, ettei tätä liiketoimintaa arvonlisäveroteta, riippumatta siitä, minkälaista toimintaa tämä verovelvollinen harjoittaa tai siitä, miten hän käyttää siirretyt tavarat?

2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko kuudennen direktiivin 5 artiklan 8 kohtaa tulkittava siten, että varallisuuskokonaisuuden siirtämisellä verovelvolliselle tarkoitetaan sitä, että koko yritys tai sen osa siirretään verovelvolliselle, joka jatkaa luovuttavan yrityksen koko liiketoiminnan harjoittamista, vai tarkoitetaanko sillä varallisuuskokonaisuuden luovuttamista kokonaan tai osittain sellaiselle verovelvolliselle, joka jatkaa luovuttavan yrityksen liiketoiminnan harjoittamista tai joka jatkaa sen harjoittamista osittain luovutetun varallisuuskokonaisuuden osalta, vai yksinkertaisesti siten, että sillä tarkoitetaan varallisuuskokonaisuuden luovuttamista kokonaan tai osittain sellaiselle verovelvolliselle, joka jatkaa kokonaan tai osittain samantyyppistä liiketoimintaa kuin luovuttaja ilman että yritystä tai yrityksen liiketoiminnan osa-aluetta luovutettaisiin?
3. Jos toisen kysymyksen johonkin osaan vastataan myöntävästi, edellytetäänkö tai sallitaanko 5 artiklan 8 kohdassa se, että jäsenvaltio voi edellyttää, että luovutuksensaajalla on tätä liiketoimintaa tai sen osa-aluetta harjoittaessaan toimivaltaisen viranomaisen myöntämä lupa, jos kyseistä toimintaa harjoitetaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettua laillisen vaihdannan puitteissa?

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

22 päivänä marraskuuta 2001

asiassa T-139/98, *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio* ⁽¹⁾

(Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 86 artikla (josta on tullut EY 82 artikla) – Määrävän markkina-aseman väärinkäyttö – Italian savukeala – Jakelusopimus – Kilpailua vääristävät sopimuslausekkeet – Kilpailua vääristävät menettelytavat – Sakon alentaminen)

(2002/C 44/18)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-139/98, *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)*, asiamiehinään avvocato dello Stato P. G. Ferri ja avvocato dello Stato D. Del Gaizo, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Marengo ja L. Pignataro), jota tukevat Rothmans International Europe BV, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat), edustajanaan solicitor S. Crosby, prosessiosoite Luxemburgissa, ja JT International BV, aiemmin R. J. Reynolds International BV, kotipaikka Hilversum (Alankomaat), edustajinaan asianajajat O. W. Brouwer, J.-N. Louis ja T. Janssens, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan mukaisesta menettelystä 17 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn komission päätöksen (IV/36.010-F3 – *Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato*) (EYVL L 252, s. 47) ja toissijaisesti alentamaan määrättyä sakkoa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Lindh sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. D. Cooke, kirjaaja: lakimiesavustaja E. Sheehan, on 22.11.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *AAMS veloitetaan korvaamaan komission ja väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut sekä vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 358, 21.11.1998.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

18 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-112/99, *Métropole télévision (M6) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio* ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Kilpailu – Maksutelevisio – Yhteisyritys – EY:n perustamissopimuksen 85 artikla (josta on tullut EY 81 artikla) – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta – Puuttumattomuustodistus – Liitännäisrajoitus – Rule of reason – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohta – Poikkeuslupapäätös – Voimassaoloaika)

(2002/C 44/19)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-112/99, *Métropole télévision (M6)*, kotipaikka Neuilly-sur-Seine (Ranska), Suez-Lyonnaise des Eaux, kotipaikka Nanterre (Ranska), France Télécom, kotipaikka Pariisi, edustajinaan asianajaja D. Théophile, prosessiosoite Luxemburgissa, ja Télévision Française 1 SA (TF1), kotipaikka Pariisi, edustajinaan asianajajat P. Dunaud ja P. Elsen, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. Gippini Fournier ja K. Wiedner), jota tukee CanalSatellite, kotipaikka Pariisi, edustajinaan asianajajat L. Cohen-Tanugi ja F. Brunet, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesta menettelystä (IV/36.237 – TPS) 3 päivänä maaliskuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/242/EY (EYVL L 90, s. 6) 2 ja 3 artiklan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit K. Lenaerts ja M. Jaeger; kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 18.9.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluisaan ja ne veloitetaan korvaamaan vastaajan ja väliintulijan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 226, 7.8.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

15 päivänä marraskuuta 2001

asiassa T-128/99, **Signal Communications Ltd** vastaan
sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja
mallit) (SMHV) ⁽¹⁾

*(Yhteisön tavaramerkki – Sanamerkki TELEYE – Hakemus,
johon liittyy aikaisempaan tavaramerkkiin TELEEYE perus-
tuva etuoikeusvaatimus – Korjauspyyntö – Tavaramerkin
huomattava muuttaminen)*

(2002/C 44/20)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Asiassa T-128/99, Signal Communications Ltd, kotipaikka Hong Kong (Kiina), edustajinaan asianajajat J. Grayston ja A. Bywater, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehinään F. López de Rego ja G. Humphreys), jossa kantaja vaatii sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 24.3.1999 tekemän päätöksen (asia R 219/1998-1), joka on annettu kantajalle tiedoksi 25.3.1999, kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti P. Mengozzi sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja V. Tiili, kirjaaja: hallintovirkamies D. Christensen, on 15.11.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 24.3.1999 tekemä päätös (asia R 219/1998-1) kumotaan.
- 2) Virasto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 226, 7.8.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

15 päivänä marraskuuta 2001

asiassa T-194/99, **Cristiano Sebastiani** vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

*(Henkilöstö – Ylennys – Arviointikertomuksen puuttuminen
– Ansioiden vertailu)*

(2002/C 44/21)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-194/99, Cristiano Sebastiani, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan asianajajat J.-N. Louis, G.-F. Parmentier ja V. Peere, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. Berardis-Kayser ja D. Waelbroeck), jossa kantaja vaatii kumottavaksi komission päätöksen olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan A 6 vuoden 1998 ylennyskierroksella, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (yhden tuomarin kokoonpanossa: P. Mengozzi), kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 15.11.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission päätös olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan A 6 vuoden 1998 ylennyskierroksella kumotaan.
- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 314, 30.10.1999.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO**

15 päivänä marraskuuta 2001

asiassa T-142/00, **Michel Van Huffel** vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

*(Henkilöstö – Oikeus osallistua sisäiseen kilpailuun – Urak-
kasopimukset – Kilpailuilmoitus – Vakinaiseen henkilöstöön
kuuluminen osallistumisedellytyksenä)*

(2002/C 44/22)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-142/00, Michel Van Huffel, Euroopan yhteisöjen komission väliaikainen toimihenkilö, kotipaikka Chaumont-Gistoux (Belgia), edustajinaan asianajajat J.-N. Louis ja Véronique Peere, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan

yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Currall, F. Clotuche-Duvieusart ja D. Waelbroeck), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan sisäisen kilpailun KOM/TA/99 valintalautakunnan tekemän päätöksen, jolla kantajan osallistuminen kyseisessä kilpailussa suoritettaviin kokeisiin evättiin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: S. Haukka, lakimiesavustaja, on 15.11.2001 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 247, 26.8.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

19 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-64/99 DEP, UK Coal plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistaminen)

(2002/C 44/23)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-64/99 DEP, UK Coal plc, entinen RJB Mining plc, kotipaikka Harworth (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan solicitor J. Lawrence, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinään K.-D. Borchardt ja N. Khan), jossa kantaja vaatii niiden oikeudenkäyntikulujen määrän vahvistamista, jotka vastaajan on korvattava kantajalle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-64/99, RJB Mining vastaan komissio, 25.7.2000 antaman määräyksen (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) johdosta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. W. H. Meij ja tuomarit K. Lennaerts, A. Potocki, M. Jaeger ja J. Pirrung, kirjaaja: H. Jung, on 19.9.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Asiassa T-64/99 kantajalle korvattavien oikeudenkäyntikulujen määräksi vahvistetaan 13 000 Ison-Britannian puntaa (GBP).

(¹) EYVL C 160, 5.6.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

11 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-270/99, Polyxeni Tessa ja Andreas Tesses vastaan Euroopan unionin neuvosto (¹)

(Kumoamiskanne – Luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt – Suoraan ja erikseen luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevat toimet – EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta) nojalla tehty neuvoston päätös – Tutkimatta jättäminen)

(2002/C 44/24)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Asiassa T-270/99, Polyxeni Tessa ja Andreas Tesses, kotipaikka Larissa (Kreikka), edustajanaan asianaja A. Tesses, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J. Carbery ja D. Zachariou), jota tukee Helleenien tasavalta (asiamiehinään I. Chalkias ja P. Mylonopoulos), jossa kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston 15.12.1998 tekemän päätöksen, joka koskee sitä, että Helleenien tasavalta on ottanut vastatakseen tiettyjen maatalousosuuskuntien ja muiden maataloutta harjoittavien yritysten veloista Agrotiki Trapeza tis Elladas'ille, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), jaoston puheenjohtaja P. Mengozzi sekä tuomarit R. García-Valdecasas, V. Tiili, R. M. Moura Ramos ja J. D. Cooke, kirjaaja: H. Jung, on antanut 11.9.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantajat velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Kreikan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

19 päivänä syyskuuta 2001

asioissa T-54/00 ja T-73/00, **Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. vastaan Euroopan unionin neuvosto** ⁽¹⁾

*(Kalastus – Meren luonnonvarojen säilyttäminen – Pyynti-
kiintiöiden vaihto – Portugalin tasavallalle myönnetyn anjo-
viksen pyyntikiintiön siirtäminen – Kumoamiskanne – Lain-
vastaisuusväite – Tutkittavaksi ottaminen)*

(2002/C 44/25)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asioissa T-54/00, Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa, kotipaikka Saint-Sébastien (Espanja), Federación de Cofradías de Pescadores de Vizcaya, kotipaikka Bilbao (Espanja), Federación de Cofradías de Pescadores de Cantabria, kotipaikka Santander (Espanja) ja 59 muuta kantajaa, ja T-73/00, Nicolás Martínez Rey y otro CB, kotipaikka Ares, La Coronja (Espanja), Porvenir Numero Cuatro, SL, kotipaikka Riviera, La Coronja, Hermanos Deza, SL, kotipaikka Sanxenxo, Pontevedra (Espanja), edustajinaan asianajajat J. R. García-Gallardo Gil-Fournier ja M. D. Domínguez Pérez, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään J. Carbery, I. Diez Parra ja M. Sims-Robertson), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään T. van Rijn ja J. Guerra Fernández), joissa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2742/1999 (EYVL L 341, s. 1) liitteessä I D olevan yhdeksännen otsikon ja toisaalta toteamaan, että tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalakantoja koskevasta pyyntiponnistusten hallinnosta 27 päivänä maaliskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 685/95 (EYVL L 71, s. 5) liitteessä IV olevan 1.1 kohdan i alakohta on lainvastainen, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Azizi sekä tuomarit K. Lenaerts ja M. Jaeger, kirjaaja: H. Jung, on 19.9.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Asiat T-54/00 ja T-73/00 yhdistetään määräyksen antamista varten.*
- 2) *Kanteet hylätään, koska niiden tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*

3) *Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.*

4) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 135, 13.5.2000 ja C 163, 10.6.2000.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

8 päivänä lokakuuta 2001

asiassa T-236/00 R II, **Gabriele Stauner vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan yhteisöjen komissio**

(Välitoimimenettely – Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista tehty puitesopimus – EY 197 artikla – Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 108 ja 109 artikla – Tutkittavaksi ottaminen)

(2002/C 44/26)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-236/00 R II, Gabriele Stauner, kotipaikka Wolfratshausen (Saksa), Freddy Blak, kotipaikka Næstved (Tanska), Heide Rühle, kotipaikka Stuttgart (Saksa), Esko Olavi Seppänen, kotipaikka Helsinki (Suomi), Bart Staes, kotipaikka Antwerpen (Belgia), Euroopan parlamentin jäseniä, edustajinaan asianajajat J. Sedemund ja T. Lübbig, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään C. Pennera ja M. Berger) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään U. Wölker ja X. Lewis), jossa kantaja vaatii Euroopan parlamentin ja komission välisistä suhteista 5.7.2000 tehdyn puitesopimuksen (EYVL 2001, C 121, s. 122) liitteessä III olevan 3.2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan ja 3.3 kohdan täytäntöönpanon lykkäämistä ja muiden välitoimien määräämistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 8.10.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

15 päivänä kesäkuuta 2001

**asiassa T-339/00 R, Bactria Industriehygiene Service
GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio**

**(Välitoimimenettely – Asetus (ETY) N:o 1896/2000 – Direk-
tiivi 98/8/ETY – Kiireettömyys)**

(2002/C 44/27)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-339/00 R, Bactria Industriehygiene Service GmbH, kotipaikka Kirchheimbolanden (Saksa), edustajinaan asianajat K. van Maldegem ja C. Mereu, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään R. Wainwright ja L. Ström), jossa kantaja vaatii biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen ohjelman ensimmäisestä vaiheesta 7 päivänä syyskuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1896/2000 (EYVL L 228, s. 6) täytäntöönpanon lykkäystä 6 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 7 artiklan 1 kohdan osalta, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 15.6.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS**

25 päivänä lokakuuta 2001

**asiassa T-354/00, Métropole télévision SA (M6) vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**

**(Kilpailu – Kantelun hylkääminen – Oikeudenkäyntiväite –
Kanne sellaisesta päätöksestä, jolla ainoastaan vahvistetaan
aiemmin tehty päätös, josta on nostettu ajoissa kanne –
Tutkimatta jättäminen)**

(2002/C 44/28)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-354/00, Métropole télévision SA (M6), kotipaikka Pariisi, edustajanaan asianajaja D. Théophile, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asia-

miehinään K. Wiedner ja B. Mongin), jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa komission 12.9.2000 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 6.3.2000 tekemä valitus, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. M. Moura Ramos, sekä tuomarit J. Pirrung ja A.W.H. Meij, kirjaaja: H. Jung, on antanut 25.10.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Lausunnon antaminen Euroopan yleisradioliiton väliintuloahkemuksesta raukeaa.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 10.3.2001.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

2 päivänä elokuuta 2001

**asiassa T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio**

**(Välitoimimenettely – Täytäntöönpanon lykkääminen – Val-
tiontuet – Asiavaltuus – Kiireellisyys)**

(2002/C 44/29)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-111/01 R, Saxonia Edelmetalle GmbH, kotipaikka Halsbrücke (Saksa), edustajanaan asianajaja P. von Woedtke, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz ja V. Di Bucci), jossa kantaja vaatii sen 28.3.2001 tehdyn komission päätöksen K (2001) 1028 täytäntöönpanon lykkäämistä, joka koskee valtiontukea, jonka Saksan liittotasavalta on myöntänyt EFBE Verwaltungs GmbH & Co. Management KG:lle (nytemmin Lintra Beteiligungsholding GmbH, johon kuuluvat Zeitzer Maschinen, Anlagen Geräte GmbH; LandTechnik Schlüter GmbH; ILKA MAFA Kältetechnik GmbH; SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH; SKL Specialapparatebau GmbH; Magdeburger Eisengießerei GmbH; Saxonia Edelmetalle GmbH ja Gothaer Fahrzeugwerk GmbH), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 2.8.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Válitomihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

12 päivänä syyskuuta 2001

asiassa T-139/01 R, Comafrika SpA ja Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Válitomimenettely – Banaanialan yhteinen markkinajärjestely – Tuontitodistusten myöntäminen – Tutkittavaksi ottaminen – Válitomien myöntämistä koskevat edellytykset – Vaaditun válitomien väliaikainen luonne)

(2002/C 44/30)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-139/01 R, Comafrika SpA, kotipaikka Genova (Italia), ja Dole Fresh Fruit Europe Ltd. & Co., kotipaikka Hampuri (Saksa) edustajinaan solicitor B. O'Connor ja barrister P. B. G. Martin, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään X. Lewis ja C. Van der Hauwaert), jossa kantajat vaativat, että neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan menettelyn osalta 7 päivänä toukokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 896/2001 (EYVL L 126, s. 6) sekä banaanien tuontitariffikiintöiden kunkin perinteisen toimijan viitemäärään sovellettavien mukautuskertoimien vahvistamisesta 7 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1121/2001 (EYVL L 153, s. 12) täytäntöönpanoa lykätään, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 12.9.2001 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1. Válitomia koskeva hakemus hylätään.
2. Oikeudenkäyntikulut ratkaistaan pääasian yhteydessä.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

22 päivänä lokakuuta 2001

asiassa T-141/01 R, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Válitomimenettely – Fumus boni juris – Kiireellisyys – Yhteisön taloudellisen tuen poistaminen)

(2002/C 44/31)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Asiassa T-141/01 R, Entorn, Societat Limitada Enginyeria i Serveis, kotipaikka Barcelona (Espanja), edustajanaan asianajaja M. C. Belard-Kopke Marques-Pinto, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään L. Visaggio ja S. Pardo Quintillán), jossa hakija vaatii yhteisön taloudellisen tuen poistamisesta 4.3.1999 tehdyn komission päätöksen C (1999) 534 täytäntöönpanon keskeyttämistä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 22.10.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Válitomihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

18 päivänä lokakuuta 2001

asiassa T-196/01 R, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis vastaan Euroopan yhteisöjen komissio

(Válitomimenettely – EMOTR – Taloudellisen tuen poistaminen – Kiireellisyys – Kiireellisyyden puuttuminen)

(2002/C 44/32)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Asiassa T-196/01 R, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, edustajanaan asianajaja D. Nikopoulos, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään: M. Condou-Durande), jossa vaaditaan lykkäämään taloudellisen tuen poistamisesta 8 päivänä kesäkuuta 2001 tehdyn komission päätöksen K (2001) 1824 täytäntöönpanoa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on 18.10.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välimiihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Aslantrans AG:n 2.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-282/01)

(2002/C 44/33)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Aslantrans AG, Rickenbach bei Wil (Sveitsi) on nostanut 2.11.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on Rechtsanwalt J. Weigell.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 18.7.2001 tekemän päätöksen, jossa komissio oli todennut, että se, että Saksan liittotasavalta oli palauttanut tuontitullin, ei ollut perusteltua (REM 19/00), ja valtuuttaa Saksan liittotasavallan asetuksen 2454/93⁽¹⁾ 908 artiklan 3 kohdan perusteella palauttamaan kantajalle sen 28.5.1998 tekemän hakemuksen mukaisesti sen jo suorittaman 395 392,01 Saksan markan suuruisen tullin,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja ilmoitti maaliskuussa 1997 eräessä tullitoimipaikassa Belgiassa 12 110 000 kappaletta tupakkaa yhteisön ulkoiseen passitusmenettelyyn kuljetettavaksi Antwerpistä Montenegroon siten, että sen määrätullipaikka oli Itävallassa. Kuorma-auto lasteinen varastettiin moottoritien taukopaikalta erään tauon aikana ja kuljettaja teki asiasta välittömästi rikosilmoituksen toimivaltaisella poliisiasemalla.

Asianosaisten välillä on riidanalaista se, onko vastaaja asiintilan johdosta velvollinen sallimaan asetuksen N:o 2913/92⁽²⁾ 239 artiklan mukaan sen, että Saksan liittotasavalta saa palauttaa jo suoritettua tuontitullin.

Kantaja esittää, että palautushakemus on hyväksyttävä jo siksi, että komissio ei ole tehnyt asiassa päätöstä tullikoodeksin täytäntöönpanoasetuksen 907 artiklassa säädettyssä yhdeksän kuukauden määräajassa. Lisäksi kantaja joutui järjestäytyneen rikollisuuden puitteissa tehdyn rikollisen toiminnan uhriksi ja kuorma-auton varastaminen oli tapahtunut asetuksen N:o 2913/92 239 artiklassa tarkoitetuissa ”eritystilanteessa”.

⁽¹⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 253, s. 1).

Organización de Productores de Túnidos Congeladosin Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan 13.11.2001 nostama kanne

(Asia T-283/01)

(2002/C 44/34)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Organización de Productores de Tunidos Congelados (OPTUC), kotipaikka Bermeo (Vizcaya, Espanja), on nostanut 13.11.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat R. Garcia-Gallardo ja J. Guillén Carrau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi
- kumoaa kanteen kohteena olevan säädöksen, jonka nojalla komissio on vähentänyt OPTUC:n hyvitykseen oikeuttavia tuotantomääriä, toisin sanoen jalostusteollisuudelle ajanjaksolla 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2000 toimitettuja tonnikaloja koskevan hyvityksen myöntämisestä tuottajajärjestöille 20 päivänä elokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1670/2001⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan ja asetuksen liitteen

- määrää muista tarkoituksenmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä, jotta komissio täyttäisi EY 233 artiklan mukaiset velvoitteensa ja tutkisi tilanteen uudelleen
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki kantajalle tästä asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on espanjalainen pakastetun tonnikalan tuottajajärjestö ja joka jo aiemmin on riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa joukon komission asetuksia, joissa säädetään yhteisön jalostusteollisuudelle ajanjaksoon 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään syyskuuta 2000 sisältyvinä kolmen kuukauden ajanjaksoina⁽²⁾ toimitettuja tonnikaloja koskevan hyvityksen myöntämisestä tuottajajärjestöille, riitauttaa tässä asiassa komission asetuksen, joka koskee ajanjaksoa 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta 2000.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset asian T-142/01⁽³⁾ oikeudellisten perusteiden ja pääasiallisten perusteluiden kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 224, s. 4.

⁽²⁾ Asia T-142/01.

⁽³⁾ EYVL C 245, s. 28.

Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland Aktiengesellschaftin 27.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-289/01)

(2002/C 44/35)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland Aktiengesellschaft, kotipaikka Köln (Saksa), on nostanut 27.11.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat W. Deselaers, B. Meyring ja E. Wagner, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisesta 17 päivänä syyskuuta 2001 tehdyn komission päätöksen K (2001) 2672 (lopull.) 3 artiklan a ja b alakohdan,

- toissijaisesti kumoaa päätöksen kokonaisuudessaan,
- toteaa päätöksen johdanto-osan 72. perustelukappaleessa esitetyn kantajaa koskevan toteamuksen pätemättömäksi,
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on pyörittänyt Saksassa vuodesta 1991 alkaen tuolloin ainoana toimijana koko maan kattavaa järjestelmää, joka perustuu sellaisten käytettyjen myyntipakkausten palautukseen ja uusiokäyttöön, joissa on merkki Der Grüne Punkt. Kantaja on organisoinut myyntipakkausten keräämisen säännöllisesti lähes kaikista kotitalouksista Saksassa. Se antaa koti- ja ulkomaisille valmistajille ja/tai liikkeenharjoittajille oikeuden merkitä kantajan järjestelmään otetut tuotteet kyseisellä merkillä yksittäisten merkin hyväksikäyttöä koskevien sopimusten perusteella.

Kantaja antoi komissiolle vuonna 1992 tiedoksi yhtiöjärjestyksensä sekä mallin järjestelmän yhteydessä tehdyistä sopimuksista ja merkin hyväksikäyttöä koskevista sopimuksista. Tammiukuussa 1996 kantaja antoi vastaajan vaatimuksesta kanteen kohteena olevan päätöksen johdanto-osan 71. perustelukappaleessa mainitun ja useita rajoituksia sisältävän, yhteiskäyttöä koskevan sitoumuksen. Komissio kuitenkin ilmoitti maaliskuussa 1997 suhtautuvansa myönteisesti kaikkiin tiedoksiantettuihin sopimuksiin asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti⁽¹⁾.

Komissio velvoitti 20.4.2001 tekemällään päätöksellä kantajan sallimaan merkinnän ”der Grüne Punkt” käyttämisen myös sellaisissa pakkauksissa, jotka eivät kuuluneet kantajan järjestelmään vaan jonkin kilpailijan järjestelmään, ja kyseinen kilpailija hoitaisi merkintään liittyvät asiat. Kantaja nosti tästä kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa⁽²⁾.

Vastaaja ilmoitti kantajalle kesäkuussa 2001 aikovansa liittää merkinnän vapauttamista koskevaan päätökseen tiettyjä määräyksiä. Kantajan mukaan näissä ehdoissa mennään paljon pidemmälle kuin mihin kantaja oli sitoutunut. Vastaaja antoi 17.9.2001 merkinnän kanteen kohteena olevan vapauttamista koskevan päätöksen, johon sisältyy molemmat määräykset.

Kantaja vaatii kyseisen päätöksen 3 artiklan a ja b kohdan kumoamista ja väittää, että niissä esitetyt määräykset vaarantavat kantajan oikeusasemaa, koska kantaja on niiden vuoksi pakotettu hyväksymään sen, että sen kilpailijat käyttävät kantajan keräys- ja lajittelujärjestelmiä.

Kantaja väittää, että vastaaja on määräyksen 3 artiklan a kohdassa soveltanut virheellisesti EY 81 artiklan 3 kohtaa, koska määräys ei ole objektiivinen eikä välttämätön, sillä keräys- ja lajittelujärjestelmien yhteiskäyttö ei ole mitenkään elintärkeää kilpailijoiden toiminnan kannalta. Lisäksi määräys on väärin suhteutettu ja vaikuttaa kantajan merkinnän erityisluonteeseen sekä haittaa kilpailua kantajalle vahingollisella tavalla.

Kantaja väittää lisäksi, että vastaaja on määräyksen 3 artiklan a kohdassa soveltanut virheellisesti EY 86 artiklan 2 kohtaa, koska kantaja, joka suorittaa sille uskottuja yleisen edun mukaisia tehtäviä, ei voi enää pyörittää koko maan kattavaa järjestelmäänsä taloudellisesti hyväksyttävissä olosuhteissa eikä se voi enää valita kannattavien ja vähemmän kannattavien alojen välillä.

Vastaaja on lisäksi kantajan mukaan 3 artiklan b kohdassa soveltanut virheellisesti EY 81 artiklan 3 kohtaa ja EY 86 artiklan 2 kohtaa. Vastaaja on myös vaatiessaan kantajan 25.9.1998 antamaa sitoumusta (72. perustelukappale) loukannut periaatetta, jonka mukaan kaikilla on oikeus saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi.

(¹) EYVL C 100, s. 4.

(²) Asia T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland AG v. komissio, EYVL 2001 C 289, s. 26.

Land Brandenburgin 28.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-290/01)

(2002/C 44/36)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Land Brandenburg (Brandenburgin osavaltio, Saksa) on nostanut 28.11.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat Rechtsanwalt G. Schohe ja Rechtsanwalt T. Masing, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa hankkeeseen nro LIFE94/D/A211/D/00029/BND ja sopimukseen nro B4-3200/94/730 liittyvään, komission 13.9.2001 tekemään kantajalle osoitettuun veloitussilmoitukseen nro 3240205411 sisältyvän päätöksen,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa 464 329,22 euron suuruisen yhteisön tukien takaisinperimisen, jonka komissio on vahvistanut asiassa kysymyksessä olevalla veloitussilmoituksella.

LIFE-hankkeen(¹) yhteydessä kantaja ja yhteisö tekivät sopimuksen suunnitelmasta ”Renaturierung Brandenburgische Elbtalaue: valmistelevat suunnitelmat ja osahanke Gnevsdorfer Werder”. Komissio sitoutui osallistumaan tosiasiallisiin kustannuksiin 50 prosentilla, ei kuitenkaan yli 1,5 miljoonalla eulla. Rahoitettu hanke, jonka tavoite oli Lenzenin ja Wustrowin kuntien välisen vallin siirtämisen valmistelu, päättyi 1998. Pian hankkeen päättymisen jälkeen ilmeni, että vallia ei voitu siirtää niin paljon kuin oli suunniteltu.

Komissio ilmoitti helmikuussa 2001, että se katsoi, että kantaja oli hankkeen toteutuksessa osittain poikennut sovitusta, ja että koska kantaja oli pienentänyt hankkeen alaa, komissio voi osallistua rahoitukseen ainoastaan pienennetyn alueen osalta. Komissio vaati riidanalaisessa päätöksessä kantajaa palauttamaan sille 464 329,33 euroa.

Kantaja väittää, että yhteisö ei voi pätevästi antaa riidanalaista palautusvaatimusta komission päätöksellä; asia pitäisi käsitellä kansallisessa tuomioistuimessa. Lisäksi komissio on laiminlyönyt perusteluvollisuutensa ja loukannut kantajan puolustautumisoikeuksia. Komissio on myös loukannut suhteellisuusperiaatetta.

(¹) Ympäristöalan rahoitusvälineen perustamisesta (Life) 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1973/92 (EYVL L 206. s. 1), jota on muutettu 15.7.1996 annetulla asetuksella (EY) N:o 1404/96 (EYVL L 181. s. 1).

Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH – DVV – Stadtwerken ja neljän muun yrityksen 30.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-291/01)

(2002/C 44/37)

(Oikeudenkäyntikieli: sakso)

Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH — DVV — Stadtwerke, kotipaikka Dessau (Saksa), Neubrandenburger Stadtwerke GmbH, kotipaikka Neubrandenburg (Saksa), Stadtwerke Schwäbisch Hall GmbH, kotipaikka Schwäbisch Hall

(Saksa), Stadtwerke Tübingen GmbH, kotipaikka Tübingen (Saksa) ja Stadtwerkde Uelzen GmbH, kotipaikka Uelzen (Saksa) ovat nostaneet 30.11.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien asiamiehenä on Rechtsanwältin D. Fouquet.

Kantajat vaativat, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa, että komissio on toiminut EY 232 artiklan vastaisesti, koska se ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun sitä on 29.8.2001 päivätyssä virallisesti kehoitettu tekemään ratkaisu EY 232 artiklan toisen kohdan mukaisesti, tutkinut valitusta ja tehnyt ratkaisua asiassa, joka on toimitettu sen käsiteltäväksi EY 87 ja EY 88 artiklan nojalla,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat Saksan julkisia energiantuotantolaitoksia. Kantajat ovat sen jälkeen, kun energiamarkkinat vapautettiin kilpailulle, kilpailleet energiantuotannosta erityisesti 19 toiminnassa olevan ydinvoimalan kanssa.

Kantajat väittävät, että ydinvoimalatoimintaa harjoittavat toimijat rahastoivat kauppa- ja verotuskirjanpidossaan sellaisia myöhempiä kustannuksia, joita aiheutuu toiminnan lopettamisesta sekä säteilevien ydinpolttoainepanosten ja ydinjätteen hävittämisestä. Hävittämiskustannukset ja toiminnan lopettamista koskevat kustannukset osoitetaan liikevaihdon ulkopuoliseksi pysyvän energiantuotannon piiriin kuuluvina. Kauppaoikeudellinen velvollisuus rahastojen luomiseen vaikuttaa kantajien mukaan samanaikaisesti ydinvoimalatoiminnan harjoittajien verotukseen. Saksan verosäännösten seurauksena kyseiset toimijat jäävät verosta vapauttamista koskevan lain nojalla suurelta osin verotuksen ulkopuolelle.

Kantajat väittävät, että vapauttaessaan rahastoinnin verosta Saksan liittotasavalta antaa ydinvoimaloille sääntöjenvastaista ja ilmoittamatta jäävää valtion tukea, joka ei sovellu yhteismarkkinoille. Ne huomauttavat komission olevan velvollinen aloittamaan neuvoston asetuksen N:o 659/99⁽¹⁾ 10 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 4 kohdan

mukainen virallinen menettely. Tällaisen menettelyn seurauksena komissio joutuu antamaan kielteisen päätöksen Saksan liittotasavaltaa vastaan kyseisten valtion tukien osalta.

(¹) Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1999, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, s. 1).

Phillips-Van Heusen Corporationin 28.11.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-292/01)

(2002/C 44/38)

(Oikeudenkäyntikieli: määrätään työjärjestyksen 131 artiklan 2 kohdan nojalla – kanne on laadittu italiaksi)

Phillips-Van Heusen Corporation, New York (Amerikan yhdysvallat) on 28.11.2001 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Fabrizio Jacobacci. Toinen osapuoli valituslautakunnassa toimitetussa menettelyssä oli: Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH, München (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 12.9.2001 tekemän päätöksen nro R0704/2000-3, joka annettiin kantajalle tiedoksi 28.9.2001
- hylkää lopullisesti vastaajan esittämät perustelut, jotka se esitti Phillips-Van Heusen Corporationin tekemän yhteisön tavaramerkkihakemuksen nro 161331 BASS (luokka 25) hylkäämisen tueksi
- velvoittaa vastaajan hyväksymään yhteisön tavaramerkkihakemuksen BASS nro 161331 rekisteröinnin
- velvoittaa vastaajan ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) yhdessä tai erikseen korvaamaan kantajalle sekä tästä asiasta että sisämarkkinoiden harmonisointivirastossa (tavaramerkit ja mallit) vireillä olevista väitemenettelyistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja muut kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija:	kantaja
Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki:	Sanamerkki "BASS" – hakemusnumero 161331, luokan 25 tavaroita ja palveluita varten (kengät ja asusteet)
Tavaramerkin- tai merkinhaltija, jonka oikeuteen väitemenettelyssä vedotaan:	Pash Textilvertrieb und Einzelhandel GmbH
Tavaramerkki tai merkki, johon väitemenettelyssä vedotaan:	Saksassa rekisteröity tavaramerkki "PASH" luokan 18 ja 25 tavaroita varten
Väiteosaston päätös:	Väite hylätään
Valituslautakunnan päätös:	Väiteosaston päätös kumotaan
Kanneperusteet:	<ul style="list-style-type: none"> – Pyydetty ja toteutettu toimenpide eivät vastaa toisiinsa, koska esitetty väite ei ole koskenut luokkaan 25 kuuluvia "kenkiä". – Tavaramerkit "BASS" ja "PASH" ovat molemmat jo olemassa Saksan markkinoilla. – Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on sovellettu virheellisesti.

Donatella Ineichenin 3.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-293/01)

(2002/C 44/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Donatella Ineichen, kotipaikka Bryssel, on nostanut 3.12.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Marc-Albert Lucas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa osaston ADMIN B 3 päällikön 29.1.2001 tekemän päätöksen, jolla kantajan palvelukseenottoaikaksi vahvistetaan Bryssel ja jolla hänelle kieltäydytään myöntämästä päivärahaa,
- kumoaa implisiittisen päätöksen, jolla hylättiin kantajan ensimmäisestä riidanalaisesta päätöksestä 27.4.2001 tekemä kantelu,
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle hänen niitä oikeuksiaan vastaavat määrät, jotka johtuvat siitä, että hänen palvelukseenottoaikakseen vahvistetaan Rooma, ja jotka mainitaan perusteluissa, erityisesti päivärahan 7 prosentin vuotuisine viivästyskorkeineen, jota maksetaan siitä päivästä lähtien, jona nämä määrät olisi ollut maksettava, siihen asti, kun ne on kokonaan maksettu, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja työskenteli komission palveluksessa Brysselissä kolme vuotta ennen kuin hänet palkattiin ylimääräiseksi toimihenkilöksi. Tällöin palvelukseenottoaikaksi vahvistettiin Rooma. Kantaja palkattiin myöhemmin väliaikaiseksi toimihenkilöksi toistaiseksi voimassa olevalla työsopimuksella ja tällöin palvelukseenottoaikaksi vahvistettiin Bryssel. Kantaja on riitauttanut tämän päätöksen.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa asuinpaikkaa koskevaan oikeudelliseen virheeseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen. Kantajan mukaan hänen asuinpaikkansa Brysselissä oli väliaikainen koko sen ajan, jonka aikana hän oli komission palveluksessa Brysselissä. Hänen mukaansa tosiseikoista ilmenee, että hänen vakituinen asuinpaikkansa oli edelleen Roomassa. Kantaja väittää lisäksi, että komissio on peruuttanut lainvastaisesti päätöksen, jolla luotiin oikeuksia. Alunperin, kun kantaja aloitti työt väliaikaisena toimihenkilönä, hänen palvelukseenottoaikakseen oli vahvistettu Rooma. Tämä päätös peruutettiin riidanalaisella myöhemmällä päätöksellä, jolla kantajalle ei myönnetty päivärahaetuutta.

Lucía Aparicio Chofrén 3.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-294/01)

(2002/C 44/40)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Lucía Aparicio Chofré, kotipaikka Valencia (Espanja), on nostanut 3.12.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen

komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja G. Bal-
lester Cañada.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa avoimen kilpailun KOM/B/01 valintalautakun-
nan päätöksen syystä, että valintalautakunta ei ole korjan-
nut kantajan 6.7.2001 tekemiä kokeita.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalainen päätös, jolla kantajaa ei ole hyväksytty kilpailuun siitä syystä, että kantaja ei täytä ilmoituksen III.B kohdassa vaadittuja työkokemusta koskevia edellytyksiä, loukkaa kanta-
jan mukaan hänen etujaan ja on lisäksi vastoin lakia sekä kilpailuilmoitusta⁽¹⁾, jonka mukaan hakijoilla on oltava hakua-
jan päättyessä vähintään neljän vuoden työkokemus. Kantajalla on tosiasiaa seitsemän vuoden ja kahdeksan kuukauden työkokemus, jonka laskemiseen on sovellettu ilmoituksessa mainittuja arvosteluperusteita, joten valintalautakunnan olisi pitänyt hyväksyä hänet kilpailuun.

⁽¹⁾ EYVL C 24 A, 25.1.01.

**Nordmilch eG:n 3.12.2001 sisämarkkinoiden harmoni-
sointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama
kanne**

(Asia T-295/01)

(2002/C 44/41)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Nordmilch eG, Zeven (Saksa), on nostanut 3.12.2001 Euroo-
pan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa
kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit
ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on C. Spintig.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 19.9.2001 tehdyn kolmannen valituslautakun-
nan päätöksen asiassa R 826/2000-3,
- velvoittaa vastaajan jatkamaan tavaramerkkihakemusta
nro 607895 koskevaa rekisteröintimenettelyä eli valitus-
numerolla B 190746 vireillä olevan valitusasian käsittelyä
ja tämän päätteeksi hyväksymään mainitun hakemuksen
asetuksen 45 artiklan mukaisesti sikäli kuin sitä ei hylätä
yhteisön tavaramerkkiasetuksen⁽¹⁾ 43 artiklan 5 kohdan
1 alakohdan nojalla, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki "OLDENBURGER" – Hakemus nro 607895
Tavarat tai palvelut:	Luokkiin 29, 30 ja 32 (mm. mai- to- ja meijerituotteet) kuuluvat ta- varat
Päätös, josta valituslau- takuntaan valitettiin:	Asian tutkineen virkamiehen pää- tös hylätä rekisteröintihakemus
Valituslautakunnan pää- tös:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	<ul style="list-style-type: none"> – Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c ala- kohdan ja 7 artiklan 2 kohdan virheellinen sovel- taminen – Asetuksen (EY) N:o 40/94 12 artiklan b kohdan väärä tulkinta – Vastaajan lainvastainen lai- minlyönti kehottaa valittajaa esittämään vastalause

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu
neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 11, s. 1).

Furness Intercontinental Services B.V.:n 27.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-299/01)

(2002/C 44/42)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Furness Intercontinental Services B.V., kotipaikka Rotterdam, on nostanut 27.12.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on Johannes Wilhelmus Lambertus Maria ten Braak, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY 230 artiklan nojalla komission päätöksen REM 12/00 kanteessa mainituilla perusteilla
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toimii tulliasioitsijana ja varastoi tavaroita tullin valvonnassa kolmansien lukuun sekä huolehtii tulli-ilmoituksista. Tähän liittyen kantaja laati tulli-ilmoituksen, joka koski ethyylialkoholin yhteisön ulkoista passitusta Alankomaista Marokkoon. Saman asiakkaan puolesta kantaja laati myös tulli-ilmoitukset yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä tapahtuvista muista kuljetuksista. Myöhemmin kuitenkin ilmeni, että näihin kuljetuksiin liittyi epäselvyyksiä. Tavaroita ei itse asiassa kuljetettukaan ilmoitettuun määräpaikkaan ja Espanjan tulliviranomaisten asiakirjat, jotka koskivat tavaroiden tulliselvitystä, paljastuivat väärennetyiksi. Kantaja ilmoittaa, että se ei ole ollut tietoinen tästä.

Kantaja veloitettiin maksamaan tämän johdosta erääntyneet tuontitullit. Kantaja haki myöhemmin näiden tuontitullien palauttamista Alankomaiden viranomaisilta asetuksen N:o 2913/92⁽¹⁾ 239 artiklan 2 kohdan perusteella. Alankomaiden viranomaiset tekivät vuorostaan hakemuksen tästä asiasta Euroopan yhteisöjen komissiolle asetuksen N:o 1430/79⁽²⁾ 13 artiklan ja asetuksen N:o 2454/93⁽³⁾ 905 artiklan perusteella. Komissio hylkäsi tämän hakemuksen riidanalaisella päätöksellä.

Kantaja vetoaa vaatimuksensa tueksi puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja asetuksen N:o 2454/93 906 a ja 907 artiklan virheelliseen soveltamiseen sekä siihen, että oikeusvarmuuden periaate oli väärin ymmärretty. Kantajalle ei ole annettu mahdollisuutta tutustua tapauksen kaikkiin asiakirjoihin. Näin ollen kantaja ei ole kyennyt riittävällä tavalla esittämään näkemystään tapauksesta eikä ole pystynyt tehokkaasti tuomaan kantaansa esiin asetuksen N:o 2454/93 906a artiklan mukaisesti. Komission päätös on lisäksi tehty liian myöhään, koska päätöksen tekemiselle saman asetuksen 907 artiklassa säädettyä määräaikaa ei ole voitu pidentää.

Kantaja vetoaa lisäksi asetuksen N:o 2454/93 905 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen virheelliseen soveltamiseen sekä perusteluiden puuttumiseen riidanalaisesta päätöksestä. Kantajan mukaan komission olisi tullut tutkia itsenäisesti se, olivatko Espanjan tulliviranomaiset olleet osallisina petokseen. Kantaja katsoo, että tulliviranomaisten mahdollinen osallisuus petokseen muodostaa erityisen syyn palauttaa tullit.

Kantaja katsoo, että komissio on tehnyt tosiseikkoja koskevan virheen. Komissio ei ole ottanut tai ainakaan ottanut riittävästi huomioon sitä, että toimivaltaiset viranomaiset olivat jo tietoisia petoksesta ennen kuin kyseessä oleva kuljetus tapahtui. Nämä viranomaiset pyysivät jälkepäin kantajan apua tämän petoksen tutkinnassa. Kantaja toteaa, että Espanjan viranomaisten pelkkää selitystä siitä, että petoksessa käytettiin väärennetyjä leimoja, ei ole riittävästi näytetty toteen. Näin ollen päätös ei kantajan mukaan näiltä osin ole riittävästi perusteltu.

Kantaja väittää lopuksi, että komissio antaessaan riidanalaisen päätöksen arvioi väärin velvollisuuksiaan. Kantajan mukaan komissio vastaa tullijärjestelmän asianmukaisesta toiminnasta. Kantajalla ei ollut kyseisten kuljetusten aikana mahdollisuutta välttää tai huomata kolmannen osapuolen tekemää petosta, vaikka kantaja olisi huolehtinut kaikista mahdollisista varotoimenpiteistä.

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12 lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92.

⁽²⁾ Tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 heinäkuuta 1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/79.

⁽³⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93.

Carlo De Nicolan 17.12.2001 Euroopan investointipankkia vastaan nostama kanne

(Asia T-300/01)

(2002/C 44/43)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Carlo De Nicola on nostanut 7.12.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan investointipankkia vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Luigi Isola.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Rooman toimiston johtajan Thomas Hackettin 6.9.2001 tekemän kantajaa koskevan suullisen irtisanomispäätöksen, 12.9.2001 vastaanotetulla; EIP:n presidentin Philippe Maystadtin allekirjoittamalla kirjeellä tehdyn kantajaa koskevan irtisanomispäätöksen ja kaikki näihin liittyvät ja näistä aiheutuvat toimenpiteet, mukaan lukien myös henkilöstöön sovellettavien sääntöjen ja käyttäytymissääntöjen, mikäli viimeksimainittua voidaan soveltaa kantajaan, tietyt artikkelit
- velvoittaa EIP:n ottamaan kantajan takaisin työhönsä, määrittämään hänen uransa uudelleen helmikuusta 1999 lähtien ja velvoittaa sen maksamaan kantajalle tällä välin erääntyneet palkat (korotuksineen ja korkoineen), korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja hänelle aiheutetun vahingon jäljempänä mainituilla perusteilla, jotka tullaan lähemmin yksilöimään asian käsittelyn kuluessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevan asian kantaja, joka riitauttaa vastaajan tekemän päätöksen irtisanoa hänet ja ne olosuhteet, joissa päätös tehtiin, on kantajana myös asioissa T-7/98, T-208/98 ja T-109/99, De Nicola v. EIP⁽¹⁾ sekä asiassa T-120/01 De Nicola v. EIP⁽²⁾.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- Kantajaan ei voida soveltaa käyttäytymissääntöjä, koska se on työnantajan yksipuolisesti laatima säännöstö, johon ei viitata kantajan työsopimuksessa eikä henkilöstöön sovellettavissa säännöissä.

- Kurinpitomenettelystä on hiljaisesti kieltäydytty, koska EIP:n presidentti on ilmoittanut kantajalle vasta 13.6.2001 päivätyllä kirjeellä, että kantajan syyksi oli luettu jo vuonna 1998 tapahtuneita väärinkäytöksiä ja rikkomuksia. Tämä viivästyksellä rikotaan lisäksi työntekijän puolustautumisoikeuksia.
- Kurinpitolautakunnan kokoonpano on lainvastainen. Kantaja väittää tältä osin, että henkilöstöön sovellettavien sääntöjen 40 artikla on lainvastainen, koska niissä ei määrätä, että henkilöstöpäällikkö ei saa osallistua asian käsittelyyn, jos hän on kantajan riitakumppani, ja koska niissä ei määrätä, että päätökset tässä lautakunnassa tehdään 4 jäsenen täysistunnossa.
- Henkilöstöön sovellettavien sääntöjen 40 artiklassa määrättyä menettelyä ei ole noudatettu.
- Lisäksi 6.9.2001 toimitettu suullinen irtisanominen on lainvastainen, sillä tällaisesta tavasta ei säädetä missään yhteisön tai muissa säännöksissä, ja Rooman toimiston johtaja oli muun muassa pelotellut kantajaa, vaikka henkilöstöön sovellettavien sääntöjen mukaan tämä valta on vain EIP:n presidentillä.
- Kantajan mukaan 12.9.2001 toimitettu irtisanominen on lainvastainen. Hän perustelee väitettään sillä, että kurinpitomenettelyn kohteena olevia väärinkäytöksiä ei varmaankaan ole pidetty vakavina, sillä presidentti olisi voinut henkilöstöön sovellettavien sääntöjen 39 artiklan perusteella pidättää kantajan välittömästi virantoimituksesta. Kantaja lisää, että vastaaja ei ole koskaan ilmoittanut tarkkoja tietoja ajoista ja paikoista eikä ole esittänyt mitään näyttöä, vaan oli pelkästään uhannut irtisanoa kantajan siitä syystä, ettei tämä ollut toiminut yhteistyössä kurinpitomenettelyn kuluessa, vaikka tällaista moitetta ei kantajalle ollut koskaan esitetty.

⁽¹⁾ Tuomio 23.2.2001 (Kok. H. 2001, s. I A-49, II-185).

⁽²⁾ EYVL C 227, 11.8.2001, s. 30.

Alitalia – Linee aeree italiane S.p.A:n 30.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-301/01)

(2002/C 44/44)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Alitalia – Linee aeree italiane S.p.A. on nostanut 30.11.2001 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat

asianajajat Mario Siragusa, Gian Michele Roberti, Giuseppe Scassellati, Francesca Maria Moretti ja Francesco Sciaudone.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission toisen päätöksen kokonaisuudessaan
- toissijaisesti kumoaa toisen päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä asetetaan pääomasijoituksen sääntöjenmukaisuuden edellytykseksi ensimmäisessä päätöksessä asetettujen edellytysten noudattaminen
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee kantajayhtiön pääomapohjan vahvistamisesta 18.7.2001 tehtyä komission päätöstä 2001/723/EY⁽¹⁾. Kantaja väittää, että tässä päätöksessä toistetaan päätöksen 97/789/EY 1, 2 ja 3 artikla; tällä päätöksellä vastaaja hyväksyi Italian Alitalia-yhtiölle pääomasijoituksena antamat 2 750 miljardia Italian liiraa rakenneuudistusta varten. Tätä päätöstä koskeva kanne hyväksyttiin⁽²⁾ perustelujen puutteellisuuden ja ilmeisen arviointivirheen takia.

Käsiteltävänä olevassa asiassa riitautetussa päätöksessä komissio toteaa, että EY 233 artiklan perusteella komission ei tarvitse avata uudelleen menettelyä eikä käydä läpi kaikkia uuden päätöksen tekemiseen johtavia vaiheita. Perustelujen puutteellisuudesta komissio toteaa, että menettely voidaan aloittaa uudestaan siitä vaiheesta, jossa virhe ilmeni. Ilmeisistä arviointivirheistä komissio toteaa, että toisen päätöksen on perustuttava tosiseikkoihin, jotka olivat olemassa ensimmäistä päätöstä tehtäessä, ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamat virheet koskevat ainoastaan sellaisten tosiseikkojen arviointia, joiden olemassaoloa ei ole asetettu kiistanalaiseksi.

Kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin väitteidensä tueksi:

- EY 233 artiklaa on rikottu.
- EY 88 artiklan 2 kohtaa on rikottu, koska komissio ei olisi saanut tehdä uutta päätöstä, joka on sisällöltään identtinen ensimmäisen, kumotun päätöksen kanssa, aloittamatta tässä kohdassa määrättyä tutkintamenettelyä.

- Hyvän hallinnon periaatetta, oikeusvarmuuden periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta on loukattu ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽³⁾ 4 artiklan 5 kohdassa säädettyä velvoitetta on rikottu, koska niiden perusteella komissiolle oli velvollisuus toimia kahden kuukauden määräajassa.
- Kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska se ei voinut osallistua riidanalaisen päätöksen tekemiseen johtaneeseen hallinnolliseen menettelyyn ja siten puolustaa oikeudellista kantaansa.
- Perusteluvollisuutta on rikottu.

⁽¹⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 28.

⁽²⁾ Asia T-296/97, tuomio 12.12.2000.

⁽³⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Gerhard Birkhoffin 10.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-302/01)

(2002/C 44/45)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Gerhard Birkhoff on nostanut 10.12.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Vincenzo Salvatore.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission pääosaston – hallinto B 26.9.2001 tekemän selvästi tosiseikkoihin perustumattoman ja lainvastaisen päätöksen sekä kaikki sen perusteella tehdyt tai siihen liittyvät päätökset ja erityisesti 4.7.2001 annetun 21.2.1992 päivättyä ilmoitusta koskevan muutosilmoituksen nro 10

- velvoittaa komission korvaamaan tästä aiheutuneen vahingon ja erityisesti vahingon, joka aiheutui sosiaaliturvan menettämisestä, sekä henkisen kärsimyksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on eläkkeellä oleva komission virkamies, riitauttaa tällä kanteella sen, että hänen huollettavanaan olevan tyttären vuoksi myönnetyn perhe-etuuden maksaminen lopetettiin taannehtivin vaikutuksin. Riidanalainen toimi perustui ”näyttöön, josta ilmenee, että teidän tyttärenne palkkatulo on suurempi kuin 40 prosenttia palkkaluokkaan D4/1 kuuluvan virkamiehen peruspalkka”.

Kantaja esittää vaatimustensa tueksi seuraavaa:

- Riidanalainen toimi on lainvastainen, koska harkintavaltaa on käytetty väärin (puuttuvat ja riittämättömät perustelut, perusteiden virheellisyys, tosiseikkojen vääristely).
- Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 5 kohtaa on rikottu.
- Syrjintäkiellon periaatetta on loukattu.
- Luottamuksensuojan periaatetta ja saavutettujen oikeuksien periaatetta on loukattu.

Ayuntamiento de Osera de Ebron 30.11.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-303/01)

(2002/C 44/46)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Ayuntamiento de Osera de Ebro, Osera de Ebro, Zaragoza, Espanja, on nostanut 30.11.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Javier Ariño Barcelona.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen olla ryhtymättä toimenpiteisiin kantelun nro 1999/5330 johdosta
- velvoittaa komission toteuttamaan seuraavat toimenpiteet:

- 1) velvoittaa Espanjan kuningaskunnan hallituksen jättämään panematta täytäntöön päätöksen muuttaa huippunopean junayhteyden Madrid-Barcelona-Ranskan raja Zaragoza-Lleida -osuuden alaosuuden II (Ebro-joen ylitys) linjausta, joka tunnetaan nimellä Solución Sur Alternativa B (eteläisen ratkaisun vaihtoehto B), jonka Espanjan ministerineuvosto totesi 25.2.1999 ympäristön kannalta hyväksyttäväksi ja jonka infrastruktuuri- ja kuljetusasioiden valtiosihteeri hyväksyi 17.3.1999 antamallaan päätöslauselmalla
- 2) velvoittaa Espanjan kuningaskunnan varmistamaan, että kyseiset työt toteutetaan ainoan asianmukaisesti hyväksytyyn eli sen linjauksen mukaisesti, joka on hyväksytty kaupungin ja maaseudun suunnittelusta vastaavan valtiosihteerin 24.2.1995 antamalla päätöslauselmalla Alternativa Norteksi (pohjoiseksi vaihtoehdoksi)
- 3) muut toimenpiteet, joita edellä mainittujen veloitteiden perusteella voidaan pitää aiheellisina, mukaan lukien komission Espanjan viranomaisille osoittama varoitus siitä, että jos velvoitteita ei noudateta, yhteisön viranomaiset voivat ryhtyä täytäntöönpanotoimenpiteisiin, mukaan lukien jäsenyysveloitteiden noudattamista koskeva menettely ja/tai kyseistä hanketta koskevan yhteisön rahoituksen peruuttaminen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toteaa olevansa yksi niistä kunnista, joihin Huippunopean junayhteyden Madrid-Zaragoza-Ranskan raja linjaus vaihtuu. Espanjan hallitus sai kyseiselle hankkeelle rahoitusta yhteisöjen koheesiorahastosta (hanke nro 95/11/65/007)⁽¹⁾. Espanjan hallintoviranomaiset hyväksyivät alun perin Zaragoza-Lleida -osuuden alaosuuden II kahdesta Ebro-joen lähteitä koskevasta vaihtoehdosta ”pohjoisen vaihtoehdon”, jolla ei ollut vaikutusta Soto de Aguilarin suojeltuun alueeseen. Kyseessä on mainittuun kuntaan kuuluva joen läheisyydessä oleva metsäalue, jolla on suurta ekologista merkitystä ja jossa on suuri määrä erilaisia villieläinlajeja. Espanjan hallitus päätti tämän jälkeen muuttaa alkuperäistä linjausta ja valita Solución Sur Alternativa B:n (eteläisen ratkaisun vaihtoehto B) – joka on paitsi vähemmän ympäristöystävällinen myös kalliimpi vaihtoehto – huolimatta toimivaltaisten ympäristöviranomaisten tätä vastustavasta kertomuksesta.

Kantaja ilmoitti 1.12.1999 komissiolle kyseisistä seikoista ja vaati tätä määräämään Espanjan hallituksen jättämään panematta täytäntöön päätöksen, joka koski Solución Sur Alternativa B:n linjausta, valitsemaan ”pohjoisen vaihtoehdon” ja varoittamaan kyseistä hallitusta siitä, että jos se noudattaisi näitä kehoituksia, jo maksettu yhteisön tuki olisi palautettava (kantelu nro 1999/5330). Komissio kehotti kantelun perusteella Espanjan hallitusta esittämään asiaa koskevat huomautuksensa ja tutkittuaan saamansa vastauksen – johon kantajan ei toistuvista pyynnöistä huolimatta annettu tutustua – komissio päätti olla ryhtymättä asiassa toimenpiteisiin.

Kantaja toteaa, että toisin kuin komissio on väittänyt, Espanjan hallituksen toimenpiteet merkitsevät yhteisön oikeuden rikkomista seuraavien säädösten osalta:

- luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY⁽²⁾
- luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY⁽³⁾
- yhteisön rahoituksen käyttöä koskeva lainsäädäntö, erityisesti koheesiorahastosta 16 päivänä toukokuuta 1994 annettu neuvoston asetus N:o 1164/94⁽⁴⁾.

Kantaja toteaa, että koska Espanjan viranomaiset ovat kan-teessa esitetyllä tavalla rikkoneet räikeästi yhteisön oikeutta, komission olisi pitänyt ryhtyä toimenpiteisiin yhteisön oikeuden puolustamiseksi, ja että sen päätös olla ryhtymättä toimenpiteisiin on näin ollen kumottava.

⁽¹⁾ EYVL 1998, C 153, s. 172.

⁽²⁾ EYVL L 103, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 206, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 130, s. 1.

Abdirisak Adenin ym. 10.12.2001 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-306/01)

(2002/C 44/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

Abdirisak Aden ym. ovat nostaneet 10.12.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat asianajajat Leif Silbersky ja Thomas Olsson.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 12.11.2001 annetun komission asetuksen N:o 2199/2001⁽¹⁾
- kumoaa 6.3.2001 annetun neuvoston asetuksen N:o 467/2001⁽²⁾, tai että se vaihtoehtoisesti toteaa, että 6.3.2001 annettua neuvoston asetusta N:o 467/2001 ei sovelleta
- velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut myöhemmin vahvistettavan määrän mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kolme kantajista on syntyyään somalialaisia Ruotsin kansalaisia ja neljäs on Ruotsin oikeuden mukaan rekisteröity aatteellinen yhdistys, joka muun muassa auttaa pakolaisia ja joka on ollut avuksi Ruotsissa ja Somaliassa asuvien ihmisten välisissä varojen siirroissa.

Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 15 päivänä lokakuuta 1999 päätöslauselman 1267 (1999), jossa määrätään muun muassa Talebania koskevista pakotteista ja jonka soveltamisalaa laajennettiin päätöslauselmalla 1333 (2000) niin, että se koskee myös Osama Bin Ladenia ja hänen lähipiiriinsä kuuluvia henkilöitä ja yhteisöjä. Neuvosto antoi 6.3.2001 asetuksen N:o 467/2001. Tämän asetuksen 2 artiklan mukaan kaikki liitteessä I luetelluille luonnollisille tai oikeushenkilöille, yhteisöille tai elimille kuuluvat varat ja muut taloudelliset resurssit jäädytetään. Komissio antoi asetuksen N:o 467/2001 10 artiklan nojalla asetuksen N:o 2199/2001. Kun turvallisuusneuvoston Talebania koskeva pakotekomitea oli muuttanut luetteloaan, komissio päätti lisätä tiettyjä henkilöitä ja yhteisöjä asetuksen N:o 467/2001 liitteeseen I, ja näiden joukossa olivat kantajat.

Kantajat väittävät, että neuvosto on asetuksellaan N:o 467/2001 – jonka mukaisesti kantajien varat jäädytetään ja taloudellisten resurssien luovuttaminen heille kielletään – ylittänyt sille EY 60 ja EY 301 artiklassa vahvistetun toimivallan ja että asetuksella rikotaan EY 249 artiklaa. Neuvostolla ei ole toimivaltaa päättää tiettyihin henkilöihin tai järjestöihin kohdistuvista pakotteista ja se on näin ollen käyttänyt harkintavaltansa väärin. Neuvosto ja komissio ovat sitä paitsi käyttä-nössä antaneet Talebania koskevalle pakotekomitealle valtuuden päättää liitteeseen I sisällytettävistä henkilöistä ja järjestöistä.

Kantajat väittävät myös, että neuvosto ja komissio eivät ole tarkastelleet syitä, joiden perusteilla Talebania koskeva pakotekomitea lisäsi kantajat luettelonsa. Kantajilla ei myöskään ole ollut mahdollisuutta tutustua niihin seikkoihin, joiden vuoksi heidät päätettiin sisällyttää liitteeseen I, tai esittää näistä huomautuksia. Kantajiin on näin ollen kohdistunut ankaria pakotteita ilman, että he olisivat voineet puolustautua. Perustavanlaatuisia, oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin liittyviä periaatteita on täten loukattu.

Asetuksessa N:o 2199/2001 on lisäksi olennaisia puutteita, joiden vuoksi on erityisen tärkeää, että jokainen yksittäinen tapaus tutkitaan erikseen. On myös syytä epäillä vakavasti, oliko pakotteiden kohdistaminen kantajiin aiheellista.

- (1) Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokielon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta ja asetuksen (EY) N:o 337/2000 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 muuttamisesta neljännen kerran 12 päivänä marraskuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 2199/2001 (EYVL L 295, s. 16).
- (2) Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokielon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta ja asetuksen (EY) N:o 337/2000 kumoamisesta 6 päivänä maaliskuuta 2001 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 467/2001 (EYVL L 67, s. 1).

R:n 17.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-313/01)

(2002/C 44/48)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Komission hallintovirkamies R on nostanut 17.12.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja K. Tagaras, prosessiosoite Ateenassa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hyväksyy kanteen ja siinä olevat vaatimukset kokonaisuudessaan

- kumoaa 22.5.2001 tehdyn, kantajalle vastaisen päätöksen sekä sen implisiittisen päätöksen, jolla kantajan tekemä oikaisuvaatimus on hylätty
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle 85 prosenttia 200 234 Belgian frangin (BEF) määrästä, jotka ovat kantajalle tehdyn leikkauksen kuluja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Kantaja riitauttaa yhteisen sairausvakuutusjärjestelmän maksutoimiston 22.5.2001 tekemän päätöksen, jolla kantajan leikkauksesta aiheutuneiden kulujen korvaaminen on evätty.
2. a) Henkilöstösäännön 24 ja 72 artiklan sekä Euroopan yhteisöjen virkamiesten sairausvakuutusjärjestelmää koskevien määräysten (erityisesti määräysten 1 artiklan ja liitteiden I ja II) virheellinen soveltaminen.
- b) Hyvän hallinnon ja avoimuuden periaatteiden loukkaaminen.
- c) Ilmeinen tosiseikkoja koskeva virhe ja ilmeinen arviointivirhe.
- d) Perusteluiden riittämättömyys

José María Pujals Gomis 27.12.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-332/01)

(2002/C 44/49)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

José María Pujals Gomis, kotipaikka Cerdanyola del Vallés (Espanja), on nostanut 27.12.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja J. Pujals Gomis.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kilpailun KOM/B/1/0 valintalautakunnan 28.9.2001 tekemän päätöksen

- toissijaisesti toteaa kyseisen menettelyn mitättömäksi ja uusii sen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Laatiakseen myöhempää palvelukseen ottamista varten varaloluettelon apulaishallintoavustajista (B 5/B 4) tullialalla komissio on järjestänyt yleisen kilpailun KOM/B/1/01⁽¹⁾, jonka valintalautakunnan tekemän päätöksen kantaja riitauttaa sillä perusteella, että kantajan 6.7.2001 tekemiä kokeita ei ole korjattu, koska valintalautakunta on katsonut, että kantaja ei täytä ilmoituksen III.B.2 kohdassa vaadittuja työkokemusta koskevia edellytyksiä.

Kantaja väittää, että hänellä on ilmoituksessa vaadittu työkokemus, kuten hän on todistanut jättäessään hakemuksen, ja että riidanalaisessa päätöksessä ei noudata perusteluvollisuutta ja sillä loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Se, että hakijat kutsutaan osallistumaan kokeisiin ja vasta kokeiden suorittamisen jälkeen tutkitaan, täyttävätkö hakijat ilmoituksessa mainitut edellytykset, on kantajan mukaan puutteellista menettelyä, joka loukkaa hyvän hallinnon periaatteita ja oikeusvarmuutta sekä asettaa kilpailusta poissuljetut hakijat puolustuskyvyttömään asemaan.

⁽¹⁾ EYVL C 24 A, s. 22.

Asian T-102/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 44/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten neljännen jaoston puheenjohtajan 9.11.2001 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-102/99, L vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 188, 3.7.1999.

Asian T-68/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 44/51)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten laajennetun toisen jaoston puheenjohtajan 5.11.2001 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-68/01, Huber+Suhner MRS GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 212, 28.7.2001.